

CENTRUM
SZTUKI
WSPÓŁCZESNEJ
ZNAKI CZASU

TAKE 5

kurator / curator

Friederike Fast

TORUŃ 2013

Agnieszka Polska, *Pocztunek / Kiss*, 2012

SPIS TREŚCI / CONTENTS

- 6 Dobriła Denegri
WSTĘP
FOREWORD
- 12 Roland Nachtigäller
POWITANIE
A WORD OF WELCOME
- 19 Friederike Fast
TAKE 5 – FOCUS POLAND

Artyści / Artists

- 25 OSKAR DAWICKI
- 35 JACEK MALINOWSKI
- 49 AGNIESZKA POLSKA
- 63 ALEKSANDRA WALISZEWSKA
- 77 HONZA ZAMOJSKI

93 Biografie / Biographies

- 105 Lista ilustracji / List of Illustrations

DOBRILA DENEGRİ

WSTĘP

Otwarte w 2008 roku Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu, powołane do życia w ramach programu *Znaki Czasu*, to pierwsza po 1939 roku instytucja sztuki zbudowana w Polsce w celu promocji sztuk wizualnych i innych form współczesnej ekspresji artystycznej. Po czterech latach działalności Centrum nadal jest „młoda” instytucją, znajduje się wciąż w trakcie definiowania swojego statusu. Projekt *Focus Poland* stanowi jedną z głównych osi, wokół których kształtuje się jej profil. Realizując go staramy się określić CSW jako kulturową platformę dialogu z uwzględnieniem kontekstu lokalnego, biorąc pod uwagę zarówno bogatą tradycję kulturalną regionu, jak również pozycję Torunia jako ważnego centrum uniwersyteckiego. Pragniemy też wykorzystać potencjał Centrum do uczestnictwa w narodowym i międzynarodowym dyskursie artystycznym.

Focus Poland to projekt, którego celem jest zdefiniowanie kształtu instytucji jako miejsca wytwarzania i rozpowszechniania wiedzy. Jego zadanie nie ogranicza się do wypełniania sal wystawienniczych. Z założenia ma również służyć społeczności profesjonalistów i naukowców zajmujących się sztuką, studentów i badaczy, a także samych artystów oraz szerokiej publiczności.

Na projekt składa się kilka powiązanych ze sobą poziomów. Pierwszy z nich zakłada stworzenie internetowej bazy danych (www.focuspolandproject.com) poświęconej młodym polskim artystom oraz tym, którzy nie mieli jeszcze szansy zaprezentować się międzynarodowej publiczności. Z pomocą liczących się polskich kuratorów i krytyków sztuki nasza platforma stała się punktem wyjścia dla działalności badawczej kuratorów spoza granic kraju, zaproszonych przez CSW do realizacji wystaw z udziałem polskich artystów. Są to coroczne wydarzenia odbywające się w okresie 2011-2014 w ramach czteroletniego programu. Dla biorących w nich udział artystów stanowią one okazję do stworzenia nowych dzieł oraz umieszczenia ich w kolekcji stałej CSW.

FOREWORD

Originated within the *Sign of Times* programme, the Centre of Contemporary Art in Toruń opened in 2008 as the first centre built in Poland since 1939 designed specifically for promoting visual arts and other contemporary forms of expression. After four years of successful activity, it can be considered as a fairly “young” institution which is going through the process of defining its institutional profile. The *Focus Poland* project has been conceived as one of the principal axes around which this profile should be shaped. It would like to position CoCA as a cultural platform able to establish a dialogue with the local context, which is not only charged with a very valuable cultural tradition, but is also an important university centre, and at the same time it would like to respond to the challenge of a newly-built institution that has the potential to take part in a wider national and international artistic discourse.

Focus Poland is a project that should structurally shape the identity of the institution as a space for the production and diffusion of knowledge, and therefore it should not only provide content for the exhibitive venues, but moreover it should serve the community of art professionals and scholars, students and researchers, as well as artists and even the broader public. This project consists of a few interlinked levels, among which the initial one is the creation of an on-line database (www.focuspolandproject.com) dedicated to Polish artists of the younger generation or to those who still haven't had larger international visibility. Based on the advisory contributions of relevant Polish curators and critics, this platform also constituted a point of departure for the research activity of a group of international curators invited to realise an exhibition with artists of Polish origin within the exhibitive space of CoCA, as an annual appointment within the quadrennial program to be realised in the period 2011-2014. These exhibitive events are conceived as occasions for the involved artist to produce new works, and to also be integrated into the permanent collection of CoCA.

Celem projektu *Focus Poland* jest promocja idei muzeum dyskursywnego, którego działalność nie ogranicza się do programu wystawienniczego, lecz obejmuje również serię innych inicjatyw, w tym zbieranie i przechowywanie informacji o twórczości polskich artystów, a także spotkania i wykłady prowadzone przez kuratorów oraz ich udział w promowaniu instytucji i sztuki polskiej poza granicami kraju.

Pierwszym wydarzeniem, które odbyło się w ramach projektu, była wystawa przygotowana przez Rainera Fuchsa, głównego kuratora i wicedyrektora MUMOK w Wiedniu, a przy tym konesera sztuki polskiej, który zaprezentował twórczość jednej z najbardziej obiecujących młodych artystek, Marzeny Nowak. Dialog między Marzeną Nowak i Rainerem Fuchsem – artystką i kuratorem – doprowadził do powstania ekspozycji zatytułowanej *to*, zrealizowanej w CSW, a następnie kolejnych prezentacji jej twórczości na szeroko zakrojonych wystawach w MUMOK w Wiedniu w latach 2011 i 2012. Droga odsłona projektu *Focus Poland* opierała się na współpracy kuratorki Joanny Sandell, dyrektorki Botkyrka Konsthall (Sztokholm) oraz artystki Agnieszki Kurant, której wystawę *Widmowy kapitał* można było oglądać w CSW, a której prace będzie można również zobaczyć w Sztokholmie w roku 2013.

Przy okazji trzeciej edycji projektu mamy zaszczyt i ogromną przyjemność powitać Friederike Fast, kuratorkę Muzeum Sztuki Współczesnej Marta w Herford (Niemcy), która poszerzyła jego ramy zapraszając do udziału aż pięcioro ważnych polskich artystów młodego pokolenia: Oskara Dawickiego, Jacka Malinowskiego, Agnieszkę Polską, Aleksandrę Waliszewską i Honzę Zamojskiego. Dzięki bogatemu doświadczeniu kuratorki wystawa *Take 5* stanowi twórcze rozwinięcie formuły projektu, a także przyczynia się do dalszej promocji polskiej sztuki.

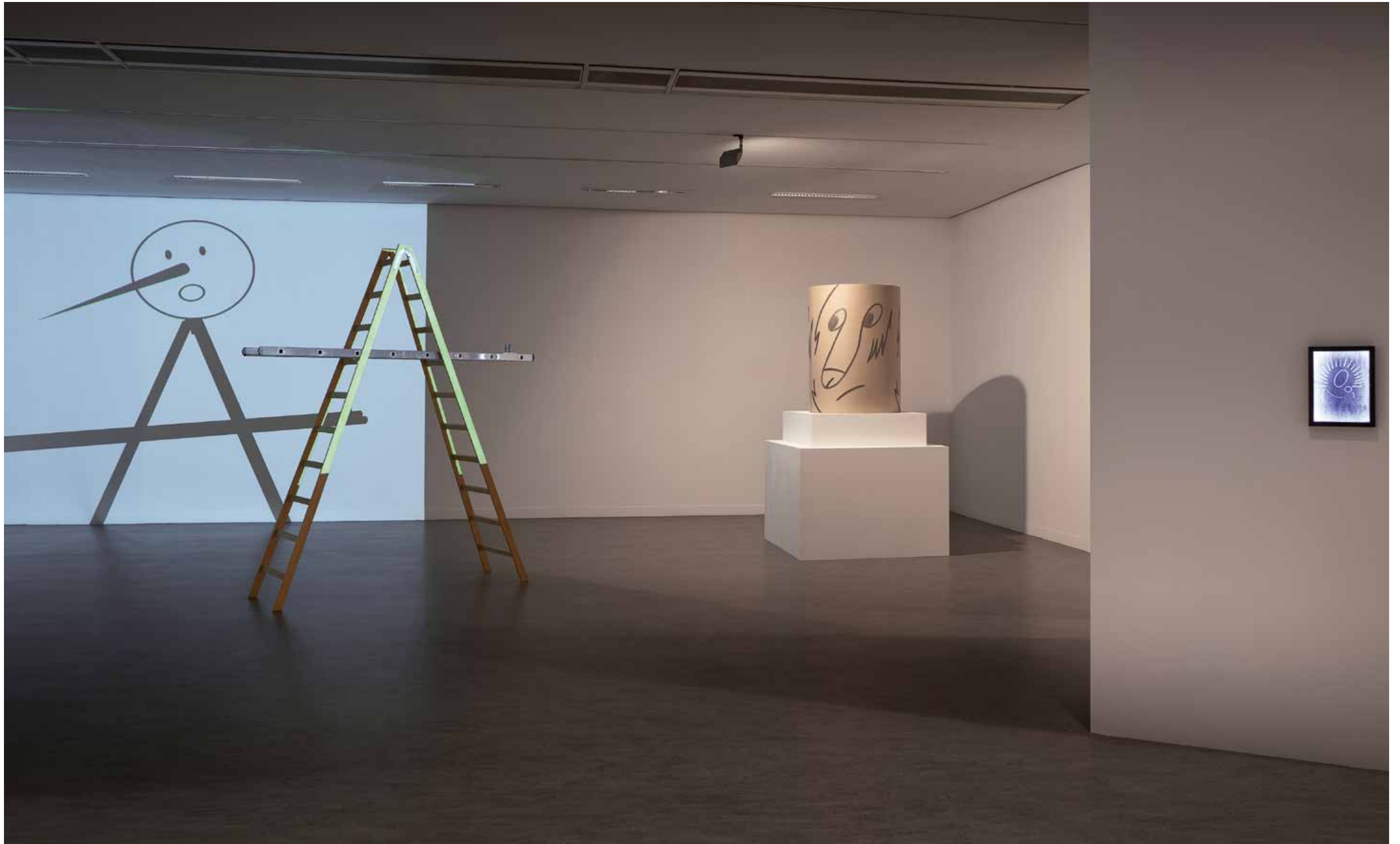
The aim of the *Focus Poland* project is to promote the idea of a discursive museum which articulates its activity not only through its exhibitive programme, but also through a series of other initiatives, including the collecting and storing of information about the activity of artists of Polish origin, as well as encounters and lectures by the curators involved, and their involvement in the promotional activity of this institution and Polish art beyond the national borders.

This project was inaugurated with the exhibition curated by Rainer Fuchs, chief curator and vice director of MUMOK in Vienna, as well as connoisseur of Polish art, who presented one of the most promising emerging artists: Marzena Nowak. The dialogue between the artist and the curator, Marzena Nowak and Rainer Fuchs, brought about the exhibitive project *to*, presented in CoCA, and subsequently continued through several presentations of Nowak's work within large-scale exhibitions realised in MUMOK in Vienna in 2011 and 2012. The second edition of *Focus Poland* led to the collaboration between the curator Joanna Sandell, director of Botkyrka Konsthall (Stockholm), and the artist Agnieszka Kurant, who realised the show *Phantom Capital* in CoCA and who will exhibit in Stockholm throughout 2013.

For this third edition, it is a great pleasure and honour to be able to welcome Friederike Fast, curator of the Museum of Contemporary Art – Marta in Herford (Germany), who challenged the frame of this project by involving five relevant Polish artists of the younger generation: Oskar Dawicki, Jacek Malinowski, Agnieszka Polska, Aleksandra Waliszewska and Honza Zamojski. The *Take 5* exhibition therefore represents an enriching development of this exhibitive series, which aims to bring more intellectual and professional expertise to CoCA and more international visibility to Polish art.

widok ekspozycji z pracami Aleksandry Waliszewskiej / exhibition view with the works of Aleksandra Waliszewska

widok ekspozycji z pracami Honzy Zamojskiego / exhibition view with the works of Honza Zamojski

ROLAND NACHTIGÄLLER
Dyrektor artystyczny / Artistic Director of
Marta Herford

POWITANIE

Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu, podobnie jak muzeum Marta Herford, jest jeszcze stosunkowo młodym muzeum sztuki współczesnej, które swoje miejsce w międzynarodowym świecie sztuki zdobywa raczej z pozycji peryferyjnej. Choć język architektury obu nowych budynków nie mógł bardziej różnić się od siebie (tam – rozkołysany kompleks rozmaitych brył projektu amerykańskiego gwiazdora świata architektury Franka Gehry'ego, tu – przestronny, częściowo transparentny, geometryczny budynek według modernistycznej tradycji, autorstwa warszawskiego architekta Edwarda Lacha), między muzeami istnieje jednak również kilka zaskakujących analogii: nie tylko obie, tak różniące się między sobą, fasady budynków są obłożone typowym dla tych miejsc klinkierem, lecz zarówno tam, jak i tu, muzea zostały zaprojektowane wokół centralnej sali wystawowej o imponującej wysokości. Oba muzea prezentowały ponadto w 2011 roku, całkowicie niezależnie od siebie, projekty wystawiennicze, które pytały o rolę amerykańskiego wizjonera architektury Richarda Buckminstera Fullera w sztuce współczesnej. W taki oto sposób okazało się, że nadszedł już najwyższy czas, by opracować i zorganizować wspólny, polsko-niemiecki projekt.

Nareszcie udało się to przy okazji *Take 5*. Friederike Fast, kuratorka w Marta Herford, szeroko zbadała współczesną scenę sztuki w Polsce, a wystawa w CSW prezentuje jej osobiste spojrzenie na tętniący życiem kraj w dobie dynamicznych przemian. I właśnie ponieważ wystawa ta nie ma być reprezentatywnym pokazem osiągnięć, lecz spojrzeniem skupiającym się na zasługujących na uwagę i obiecujących młodych polskich artystach, udało się z niej stworzyć wysoce zróżnicowany i intrygujący obraz, stawiający przy okazji różnego typu pytania. Tego rodzaju perspektywa osoby z zewnątrz wymaga odwagi od obu stron. Dlatego też chciałem podziękować Dobrili Denegri, dyrektor programowej CSW, za zaufanie, jakim obdarzyła zespół Marta Herford, wraz z jego krytycznym

A WORD OF WELCOME

Similarly to the Marta Herford Museum, the Centre of Contemporary Art in Toruń is a fairly new museum dedicated to contemporary art, making an effort to gain a position in the international art world from a peripheral location. Although the architectural languages of the new buildings could not possibly be more discrepant (there – a swinging complex of different shapes designed by the American architect star Frank Gehry, here – a spacious and partially transparent geometrical building consistent with modernist tradition by the Warsaw-based architect Edward Lach), there are still a number of surprising analogies between the museums: not only are both facades, so different otherwise, covered with clinker bricks, a building material typical of both locations, but the buildings have also been designed around a central exhibition room of considerable height. Moreover, both museums independently hosted exhibitions exploring the significance of the work by the American visionary architect Richard Buckminster Fuller for contemporary art back in 2011. It was high time, it seems, that we got together and carried out a joint Polish-German project.

This has finally happened with *Take 5*. Friederike Fast, a curator at the Marta Herford Museum, has been extensively researching the Polish contemporary art scene and the exhibition at the CoCA constitutes an expression of her personal view on a vigorous land going through dynamic transformations. And exactly because this is not supposed to be a representative presentation of achievement, but one focused on noteworthy and promising young Polish artists, a highly diverse and intriguing picture has emerged, posing a variety of questions. The adopted outsider's perspective required courage on both sides. Therefore, I would like to thank Dobrila Denegri, the Artistic Director of CoCA, for her confidence in the Marta Herford team and their critical attitude to contemporariness. I am also grateful to the Marta Herford curator Friederike Fast for her

podjęciem do współczesności. Moje podziękowania kieruję również w stronę kuratorki Marta Herford – Friederike Fast – za to, że zdecydowała się na podjęcie tego wyzwania, nie unikając aspektów problematycznych, i rzuciła spojrzenie z zewnątrz na kraj znajdujący się pod wieloma względami w dobie przełomu, co odzwierciedliła we własnym projekcie wystawienniczym. Dla obu muzeów i miejsc znaczenie ma również fakt, że wystawa ta stwarza wielką szansę na zaangażowaną pracę na obrzeżach wielkiej branży artystycznej: odważne i jakościowo wysoce ambitne projekty pomogą uzyskać międzynarodową rozpoznawalność, a dla lokalnej społeczności powinny jednocześnie służyć jako wielkie okno na inny, niesamowity i niezmiernie fascynujący świat. Trudno przecenić możliwości, jakie daje życie i praca w mieście, w którym istnieje instytucja kulturalna generująca coraz to nowe impulsy artystyczne i podążająca za światowymi trendami o wiele bardziej odważnie i z większym zapałem niż to niekiedy czynią reprezentacyjne i tkwiące pod presją własnego prestiżu muzea stołeczne. Tym bardziej ciekaw jestem jak polsko-niemiecka wymiana – oparta na tej współpracy – będzie rozwijać się w przyszłości. Mam nadzieję, że projekt *Focus Poland* okaże się spektakularnym sukcesem.

willingness to take on the challenge and, without avoiding problematic aspects, have a look at a country in many respects at a turning point, which found reflection in her exhibition. For both museums and locations, it is also of great importance that this project creates an opportunity to engage in meaningful work on the periphery of the great art industry: daring, high-quality and ambitious projects will help to gain international recognition, and local communities will be provided with a window revealing another, intriguing and fascinatingly multifaceted world. It is hard to overestimate the possibilities offered by living and working in a place with a cultural institution constantly generating fresh artistic impulses and following international artistic trends with more courage and enthusiasm than museums in established artistic centres, carrying the burden of their own prestige. I am therefore most impatient to see how the Polish-German collaboration-based exchange will progress in the future. I hope that the *Focus Poland* project will prove a spectacular success.

widok ekspozycji z pracami Jacka Malinowskiego / exhibition view with the works of Jacek Malinowski

Oskar Dawicki, *After Christmas Forever*, 2005

FRIEDERIKE FAST

TAKE 5 – FOCUS POLAND

Gdy zimą 2011/2012 otrzymałam od Dobrili Denegri zaproszenie, abym została kuratorem wystawy w CSW w Toruniu prezentującej polskich artystów, od razu przyszedł mi na myśl szereg nazwisk. Fakt ten nie zaskakuje tak bardzo, ponieważ polska sztuka posiada swą wielowiekową historię, ciesząc się równocześnie pewną pozycją w świecie sztuki. Jednak gdy bardziej intensywnie zaczęłam zajmować się wystawą, szybko zdałam sobie sprawę, że w przypadku projektu *Focus Poland* w żadnym wypadku nie chodzi tylko o zwykły przegląd osiągnięć już uznanych osobowości ze świata sztuki. Dzięki niemu może być zapoczątkowany proces badań prowadzonych na miejscu oraz czynna wymiana między instytucjami. I właśnie ten aspekt mnie przekonał i skłonił ostatecznie do wzięcia udziału w tym przedsięwzięciu.

Mimo że dzisiaj zarówno w peryferyjnych ośrodkach, jak i wielkomiejskich centrach kulturalnych świata mentalne i strukturalne procesy upodabniają się i zrównują ze sobą, to instytucje takie jak CSW w Toruniu lub muzeum Marta Herford są zdane na bezustanne pokonywanie trudności związanych z kłopotliwą izolacją, jak również na szukanie oraz rozwijanie współpracy z innymi instytucjami.

Oczywiście w przeszłości istniały już liczne projekty wystawiennicze, które z niemieckiej perspektywy obserwowały artystyczną scenę Polski (i odwrotnie). Wystawa *Drzwi w drzwi* w berlińskim Martin-Gropius-Bau – ze sprecyzowanym, wyraźnym zamiarem naświetlenia tysiącletniej historii dwóch narodów przy pomocy sztuki – z pewnością zalicza się do najbardziej ambitnych. Mimo że największy rozkwit obu miast – Herford i Torunia – przypadał na czasy średniowiecza, ja nie skupiałam się na historii, ale rozpoczęłam eksplorację najbardziej żywotnych zjawisk na współczesnej scenie artystycznej. *Take 5* to wynik szeregu procesów pomiędzy skupianiem się a dekoncentrowaniem uwagi, przy których ważną rolę odgrywa zwykły przypadek. Podczas moich podróży prowadziłam liczne rozmowy z artystami, kuratorami i pracownikami galerii, którzy z wielką otwartością

TAKE 5 – FOCUS POLAND

When, in the winter of 2011/2012, Dobrila Denegri invited me to curate an exhibition of works by Polish artists at CoCA in Toruń, a number of names sprang to mind. This is not particularly surprising as Polish art has a history several centuries long, enjoying a secure position in the world of art. But when I began to work properly on the project, I realized that *Focus Poland* is by no means about staging a review of creative output by established artists. It is much more about initiating a process of locally conducted research and lively exchange between institutions. And that was why I finally accepted the invitation to participate in the project. Although the mental and structural processes taking place in large centres, and far from them, tend to become increasingly equalized, such institutions as CoCA in Toruń and the Marta Herford Museum are still forced to struggle with their troublesome isolation, as well as to seek and carefully maintain collaboration with other institutions.

Naturally, there have been numerous projects offering a German perspective on Polish art (and the other way round) in the past. With its well-defined objective to shed light on two thousand years of the two nations' common history by means of art, the *Door to Door* exhibition at the Martin-Gropius-Bau in Berlin undoubtedly counts among the most ambitious.

Although the prime of both places, Herford and Toruń, was witnessed during the Middle Ages, I paid little attention to history but embarked upon exploration of a most energetic contemporary art scene out of sheer curiosity. *Take 5* is the product of a complex process oscillating between paying attention and being inattentive, with chance playing a significant role. As I travelled, I talked to many artists, curators and people working in art galleries, who were most eager to acquaint me with their work and to give me personal recommendations.

After two individual exhibitions that commenced the cycle, *Take 5* is the first to focus on a small group

wtajemniczali mnie w arkana swej pracy i opowiadali o swoich osobistych rekomendacjach.

Po tym, jak projekt rozpoczął się dwoma indywidualnymi wystawami, *Take 5* po raz pierwszy skupia uwagę na małej grupie artystek i artystów, składającej się z Oskara Dawickiego, Jacka Malinowskiego, Agnieszki Polskiej, Aleksandry Waliszewskiej i Honzy Zamojskiego. Ekspozycja umieszcza na wspólnej scenie prace rozmaitych artystów, dzięki czemu odzwierciedla różnorodność i żywotność artystyczną polskiego świata artystycznego. Tytuł *Take 5* odwołuje się jednak nie tylko do prostego zamiaru zaprezentowania szerszej publiczności pięciorga artystów. Projekt ten należy rozumieć ponadto również jako migawkę, która – tak jak film lub nagranie dźwiękowe – pobrzmiewa w swojej charakterystycznej wielogłosowości. Choć uczestniczący w wystawie artyści znacznie różnią się od siebie zarówno pod względem życiorysów, jak i z punktu widzenia uprawianej przez nich twórczości, łączy ich niezwykle zdolność. Polega ona na delikatnym, czasami przesywającym i pogłębionym badaniu zarówno środowiska, w którym żyją, jak i ich własnej roli jako artystów. Procesowi temu nieomal zawsze towarzyszy lekkie przekraczanie granic ludzkiej logiki. Jasne wizje miesza się z mrocznymi, karykaturalnie zniekształconymi obrazami rzeczywistości, a powracającymi wciąż tematami prac są takie aspekty jak fakt i fikcja, oryginalność i imitacja, niepowodzenie i magia.

Na pierwszy rzut oka ta egzystencjalna autoanaliza artystów może zaskakiwać w kraju, który od lat 90. XX w. wykazuje ciągły wzrost gospodarczy, a na arenie Unii Europejskiej przyjmuje nawet pozycję lidera. Wystawa nie ma ambicji opowiedzenia czegoś „o duszy Polski”, w nawiązaniu do eseju Stanisława Przybyszewskiego *Szlakiem duszy polskiej* z roku 1917. Wydaje mi się, że o wiele bardziej odzwierciedla ona poczucie istnienia w zglobalizowanym świecie, które „zawieszono pomiędzy teraźniejszością i zachodzącymi zmianami a niepewną przyszłością, wiele utraciło ze swojej lekkości. Nawet więcej: poszukiwanie odpowiedzi i jasnych stosunków prowadzi często do niewygodnego i kłopotliwego przekonania o zawłości i zagadkowości znajdującego się w ciągłym ruchu świata”¹.

Z tego też względu nie uważam za przypadek faktu, że liczne wystawy organizowane w ubiegłych latach

of artists, consisting of Oskar Dawicki, Jacek Malinowski, Agnieszka Polska, Aleksandra Waliszewska and Honza Zamojski. Assembling pieces by various artists on one scene it reflects the diverse and brisk Polish art world. The title *Take 5* is not only an expression of the intention to present five artists to the public, but also of a snapshot which – like a take in films or musical recordings – lingers long in its polyphonic form. Although the participating artists differ from one another in terms of their creative work and biography, there is something they all have in common – the unique ability to question the world around them as well as their own role as artists in a most sensitive but also giggling fashion. This process tends to be accompanied by overstepping the boundaries of human logic. Bright visions are mingled with sinister, distorted images of reality; fact and fiction, originality and imitation, failure and magic are recurrent themes.

At first sight, this existential self-analysis performed by the artists may seem surprising in a country that has been enjoying vigorous economic growth since the 1990s and is even taking a lead in the EU. The exhibition has no pretensions to being “about the Polish soul”, which was the title chosen by the Polish writer Stanisław Przybyszewski for his 1917 contribution to *Schriften zum Verständnis der Völker (Contributions to the Understanding of Nations)*. It seems to me that it is predominantly a reflection of the sense of living in a globalized world, which “lost a great deal of its lightness suspended between the ever-changing contemporariness and uncertain future. Furthermore, looking for answers and transparent relationships often leads to the uneasy notion that the world is confused, enigmatic, and in constant motion.”¹

This is why I do not consider it a coincidence that many exhibitions that have taken place in recent years were dedicated to Symbolism or Surrealism, both of which pointed at the obscure, irrational and alogical as the reverse side of reason.² Created at the turn of the century, these works have an aura which remains relevant. It is exactly against these historical examples that the artists participating in this exhibition can quickly and wittingly respond by repeatedly taking the role of clever charlatans in order to overcome the heaviness of being in an almost acrobatic fashion.

dotyczyły symbolizmu czy surrealizmu, a więc kierunków, które jako ciemną stronę rozsądku podkreślały to, co odpychające, irracjonalne i nielogiczne². Powstałe na przełomie wieków dzieła noszą w sobie ducha, który nic nie utracił na swojej aktualności. I właśnie na tle historycznych wzorców artyści uczestniczący w wystawie mogą na to sprytnie i zręcznie zareagować, ponieważ bezustannie wcielają się w rolę przebiegłych szarlatanów i w ten oto sposób – z nieomal akrobacyjną zręcznością – starają się przezwyciężyć i stawić czoła ciężarowi istnienia.

Najserdeczniejsze podziękowania należą się w pierwszej kolejności artystom uczestniczącym w wystawie: Oskarowi Dawickiemu, Jackowi Malinowskiemu, Agnieszce Polskiej, Aleksandrze Waliszewskiej i Honzie Zamojskiemu za ich zainteresowanie i wielkie zaangażowanie, z jakim przystąpili do niniejszego projektu. Podziękować chciałabym jednak również Dobrili Denegri, która od początku z pełnym zaufaniem powierzyła ten projekt w moje ręce, a także Rolandowi Nachtigällerowi i Heldze Franzen za ich gotowość współpracy. Szczególnie podziękować chciałabym także całemu zespołowi CSW, przede wszystkim Natalii Cieślak i Wojciechowi Ruminskiemu za realizację wystawy. Kafce Jaworskiej dziękuję za współpracę nad programem filmowym (prezentującym twórczość Piotra Bosackiego, Jacka Malinowskiego i Agnieszki Kalinowskiej), który na zakończenie wystawy jeszcze raz rzuca spojrzenie na ruchomy obraz. Chciałabym podziękować artystom oraz kuratorowi Stachowi Szablowskiemu, którzy zgodzili się wziąć udział w tym specjalnym wydarzeniu, a także Małgorzacie Jankowskiej oraz Dorocie Chilińskiej za ich obecność.

I wreszcie przygotowanie tej wystawy nie byłoby możliwe, gdyby nie liczni artyści, kuratorzy i pracownicy galerii, którzy podczas moich poszukiwań i badań wspierali mnie słowem i czynem.

Wielkie dzięki!

First of all, I am deeply thankful to the artists, Oskar Dawicki, Jacek Malinowski, Agnieszka Polska, Aleksandra Waliszewska and Honza Zamojski, for their enthusiasm and intense involvement in this enterprise. I also wish to thank Dobrila Denegri for having enough confidence in me to give me a free hand in the project, as well as Roland Nachtigäller and Helga Franzen for their willingness to agree to this collaboration. Special thanks go to the entire CoCA team and, most of all, to Natalia Cieślak and Wojciech Ruminski for the realization of the exhibition. I am also grateful to Kafka Jaworska for our cooperation regarding the film programme (presenting the works of Piotr Bosacki, Jacek Malinowski and Agnieszka Kalinowska), which draws attention to moving pictures at the end of the exposition. I would like to thank the artists as well as the curator Stach Szablowski who agreed to participate to this special event and Małgorzata Jankowska and Dorota Chilinska for being present.

Finally, this exhibition would not be possible without many artists, curators and gallery employees who offered me advice and support in my research.

Thank you!

1 F. Fast, M. Kröger, T. Niemeyer, *Unsichtbare Schatten*, [w:] *Unsichtbare Schatten*, Marta Herford, Herford 2010, s. 14.

2 Za przykłady w samych tylko Niemczech służyć może stała ekspozycja zbiorów Scharf-Gerstenberg w Berlinie zatytułowana *Surreale Welten*, a także wystawy: *Bilderträume. Die Sammlung Ulla und Heiner Pietzsch*, 2009/2010 w Neue Nationalgalerie, Berlin; *Gegen jede Vernunft. Surrealismus Paris – Prag*, 2009/2010 w Wilhelm-Hack-Museum, Kunstverein Ludwigshafen oraz zbiór Prinzhorn Heidelberg; *Surreale Dinge. Skulpturen und Objekte von Dali bis Man Ray*, 2011 w Schirn Kunsthalle; *Schwarze Romantik. Von Goya bis Max Ernst*, 2012/2013 w Städel Museum; *Schönheit und Geheimnis. Der deutsche Symbolismus – Die andere Moderne*, 2013 w Kunsthalle Bielefeld.

1 F. Fast, M. Kröger, T. Niemeyer, *Unsichtbare Schatten*, [in:] *Unsichtbare Schatten*, Marta Herford, Herford 2010, p. 14.

2 Only German examples include the permanent exposition of the Scharf-Gerstenberg collection in Berlin entitled *Surreale Welten* as well as the following exhibitions: *Bilderträume. Die Sammlung Ulla und Heiner Pietzsch* 2009/2010 at Neue Nationalgalerie, Berlin; *Gegen jede Vernunft. Surrealismus Paris – Prag*, 2009/2010 at the Wilhelm-Hack-Museum, Kunstverein Ludwigshafen and the Prinzhorn Heidelberg collection; *Surreale Dinge. Skulpturen und Objekte von Dali bis Man Ray*, 2011 at Schirn Kunsthalle; *Schwarze Romantik. Von Goya bis Max Ernst*, 2012/2013 at the Städel Museum; *Schönheit und Geheimnis. Der deutsche Symbolismus – Die andere Moderne*, 2013 at Kunsthalle Bielefeld.

Artyści / Artists

Oskar Dawicki

OSKAR DAWICKI

Wszędzie na świecie wyrazy „mama” i „tata” należą do pierwszych słów wypowiedzianych przez dzieci. Ten fakt – znany z psychologii rozwojowej – interesuje nie tylko lekarzy, lecz fascynuje przede wszystkim młodych rodziców, którzy skłaniają się ku traktowaniu tego fenomenu jako dowodu intensywnej więzi z własnym dzieckiem. Niemal bezwiednie reagują na wołania dzieci szukających pomocy. Instalacja dźwiękowa Oskara Dawickiego zatytułowana *Mama* (2009/2012) w zaskakujący sposób konfrontuje odwiedzającego muzeum z tym doświadczeniem: już u wejścia w uszach rozbrzmiewają mu wyraźnie słyszalne dziecięce wołania. Krzyk, jak archaiczny dźwięk, nie tylko przez rodziców rozumiany jest jako bezpośredni wyraz niebezpieczeństwa i zagrożenia, lecz ogólnie ma działanie alarmujące. Artysta nie pozwala zwiedzającemu wystawę na „konsumowanie” muzeum jako świątyni kontemplacji, lecz zamiast tego definiuje je jako społeczną przestrzeń, w której ma on się w dany sposób zachować. Czy ma rozglądać się za krzyczącym dzieckiem, aby mu pomóc? A może iść po prostu dalej?

Dawicki, który wielokrotnie zajmował się kwestiami (artystycznej) tożsamości, stawia odwiedzającego wystawę nie tylko przed pytaniem o rolę, jaką ma on odegrać w muzeum, lecz w przenośnym znaczeniu odnosi się również do swojej własnej roli jako artysty, który bezustannie musi utrzymywać się na rynku sztuki, będąc przy tym – jak dziecko – zupełnie zdanym na wsparcie. Może wydawać się kuriozalnym przypadkiem, że minionej wiosny *Krzyk* Edvarda Muncha dzięki rekordowej cenie uzyskanej podczas licytacji znalazł się na pierwszych stronach gazet. Ten norweski artysta od końca XIX w. tworzył najbardziej imponujące wersje motywu, który miał stać się emblematyczny dla apokaliptycznego nastroju *fin de siècle*. Przez to, że Oskar Dawicki z nową natarczywością inscenizuje tutaj krzyk w efemerycznej formie instalacji dźwiękowej, kwestionuje jednocześnie fetyszystowskie obchodzenie się z tym wyrazem ludzkich kłopotów i zmartwień.

Oskar Dawicki przekształca w symboliczny obraz – mrugając przy tym okiem – również powszechną, sztuczną choinkę bożonarodzeniową, która utraciła

All around the world “mum” and “dad” are among the first words learned by a child. It is not only doctors that find this fact of developmental psychology intriguing but, first of all, young parents who tend to interpret the phenomenon as proof of the special nature of their relationship with the child. Their own reaction to the baby’s crying for help is not far from being a reflex action. Oskar Dawicki’s sound installation entitled *Mama* (2009/2012) exposes the audience to this experience in a surprising fashion: they clearly hear children’s screams on entering the museum. Like an archetypal sound, a cry is perceived as straightforward information about a danger or threat not only by parents, but creates an alarming effect as a rule. Viewers cannot “consume” the museum as a temple of contemplation as the artist has defined it, but instead as a social space where they are expected to behave in a specific manner. Are they trying to find the crying child in order to help him? Or perhaps they simply go on?

Repeatedly exploring the questions of (artistic) identity, Dawicki not only forces viewers to consider their own role in a museum but also, metaphorically, refers to his own role as an artist having to constantly determine his position in the art market, being – like a child – totally dependent on support. It may appear to be a bizarre coincidence that Edvard Munch’s *Scream* hit the headlines when it fetched a record price at auction last spring. From the late 19th Century, the Norwegian artist painted hugely impressive versions of the motif that was to become a symbol of the apocalyptic aura of the *fin de siècle*. Staging the scream in the form of a sound installation with renewed insistence, the ephemeral nature of Oskar Dawicki’s piece questions the fetish-like treatment of this expression of human distress.

A commonplace artificial Christmas tree with no needles left is also transformed, tongue in cheek, by the artist into a symbolic image. In this way, Dawicki seems to freeze the annual morose post-Christmas mood forever in *After Christmas Forever* (2005). Additionally, the skeleton of naked branches constitutes a kind of vanitas reminding us of the transitory

widok ekspozycji z pracami Agnieszki Polskiej i Oskara Dawickiego / exhibition view with the works of Agnieszka Polska and Oskar Dawicki

wszystkie igły. W ten sposób artysta w *After Christmas Forever* (2005) pozornie na wieki zamraża nie tylko coroczny, przytłumiony nastrój poświąteczny, lecz za pomocą formy szkieletu z nagich gałęzi jako rodzaju vanitas przypomina jednocześnie o znikomości i przemijalności tego świata. Szkielet drzewka staje się ponadto powszechnym symbolem społecznej depresji i nastroju pesymizmu.

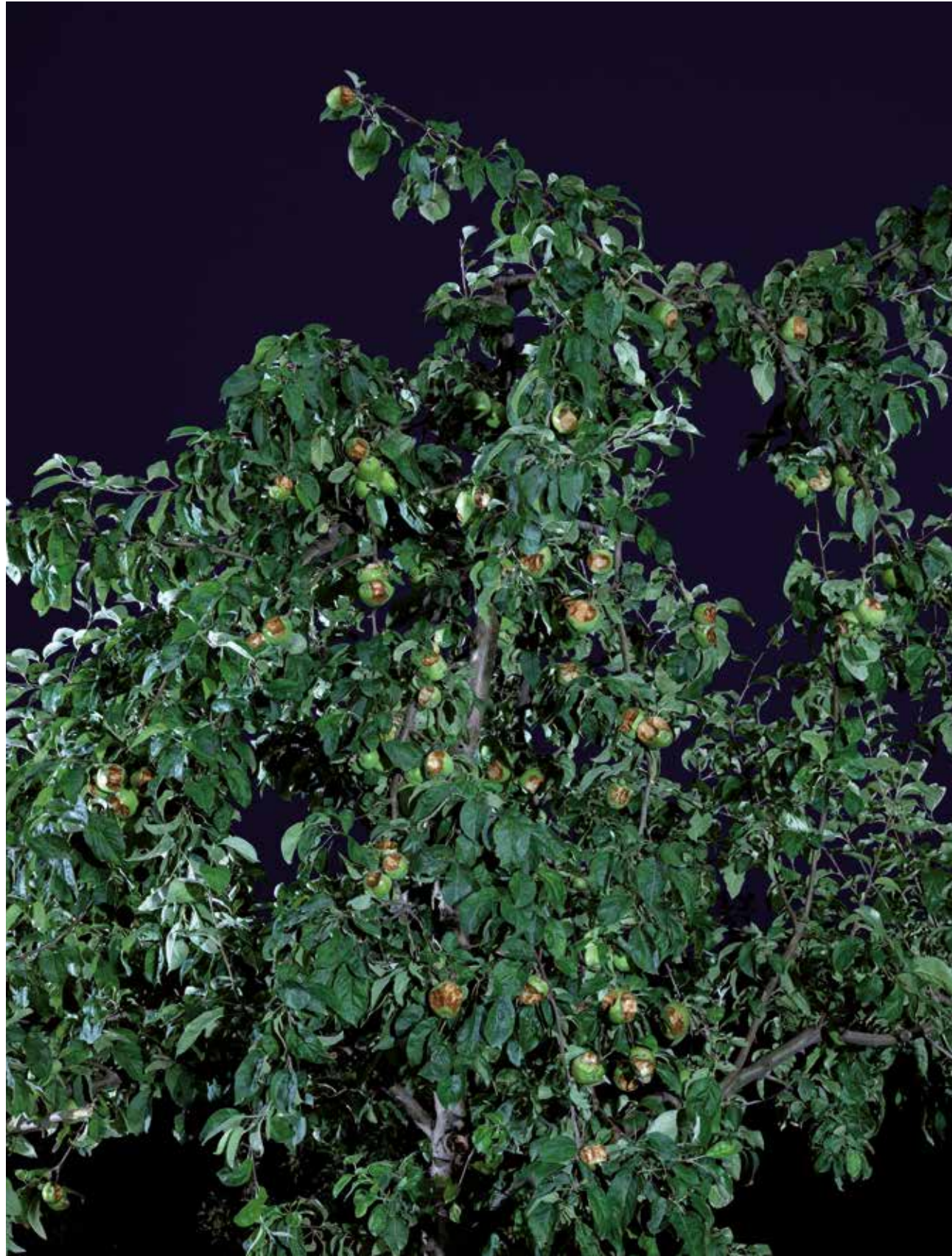
Kuriozalny stosunek między rozrywką, czarami a dyskomfortem, bezczynnością lub ogólnie pojętym niepowodzeniem kształtuje całą twórczość tego artysty. Dawicki, tak jak artysta estradowy lub magik odziany w niebieską, błyszczącą marynarkę, popada w absurdalne sytuacje i sięga do granic artystycznej twórczości, aż do zainscenizowanej śmierci przez powieszenie. Śmierć to stary temat w sztuce, a Oskar Dawicki pokazuje jej przykład w *Wisielcu* (2010) – filmie, nie będącym jednak inscenizacją śmierci artysty, lecz zaskakującym połączeniem makabrycznego obrazu samobójstwa z romantycznym motywem sprzedawcy balonów: „Każdy z nas rodzi się z pętlą na szyi jak ten baloniarz, jako dzieci jej nie czujemy, balony utrzymują nas w górze, możemy wręcz latać. Z biegiem czasu, starzenia się balonów ubywa, a pętla się zaciesnia”¹.

nature of our world and serves as a symbol of social depression and things coming to an end.

Peculiar relations between entertainment, magic and malaise, inaction or even failure affect the entire work of this artist. Wearing a sparkling blue jacket as if he were an entertainer or a magician, Dawicki faces an absurd situation and reaches the limits of artistic creation, including the staging of death by hanging. Mortality is an old theme in art. But rather than showing his own death, Oskar Dawicki juxtaposes in *Hangman* (2010) a macabre picture of suicide with the romantic motif of a balloon seller: “Each of us is born with a rope around the neck, like the balloonist here: as children, we can’t feel it because the balloons keep lifting us high above the ground. As time goes by and we get older, there are fewer and fewer balloons to hold us and the rope tightens.”¹

¹ Wypowiedź Oskara Dawickiego za: Ł. Ronduda, <http://www.artmuseum.pl/filmoteka/?id=1023&l=1>, stan na 10.12.2012.

¹ Quotation from Oskar Dawicki in: Ł. Ronduda, <http://www.artmuseum.pl/filmoteka/?id=1023&l=1>, retrieved on 10.12.2012.

Oskar Dawicki, *Drzewo wiadomości / Tree of Knowledge*, 2008

Oskar Dawicki, *Przepraszam / I'm sorry*, 2005

Oskar Dawicki, *Portret człowieka, który sprzedał kamień nerkowy swojego ojca / Portrait of a Man Who Sold His Father's Kidney Stone*, 2010

Jacek Malinowski

JACEK MALINOWSKI

Jacek Malinowski w swoich pracach porusza się w niepokojącym stanie zawieszenia pomiędzy faktem i rzeczywistością a fikcją. Jego filmy są wprawdzie ukształtowane przez styl charakterystyczny dla filmu dokumentalnego, jednakże do różnych ról angażuje on profesjonalnych aktorów, sam opracowując przy tym kulisy swoich „fake documentaries” (falszywych dokumentów). Filmy Malinowskiego opisują świat nie takim, jakim jest on w rzeczywistości, lecz o wiele bardziej służą jako metafory zasadniczych kwestii społecznych: jego prace zostały ukształtowane za pomocą takich tematów, jak starzenie się i choroba, stosunki miłosne oraz bohaterowie dnia codziennego.

W *Symulacji* (2002) artysta, jednocześnie posługujący się kamerą zupełnie jak w stylu *cinéma vérité*, przeprowadza wywiad z pewną parą w jej własnym mieszkaniu. Mężczyzna troskliwie opiekuje się kobietą, która z nieznanych powodów zastygła nieruchomo w skurczu i jest przykuta do łóżka. W czasie dalszego rozwoju wypadków wtargnięcie artysty w prywatną sferę dwóch osób przyczynia się jednak do zaskakującego zwrotu w filmie: poruszający emocjonalnie obraz oddania i miłości usuwa się w cień, a w centrum uwagi przesuwają się takie tematy, jak voyeurizm i stosunki zależności pomiędzy kobietą i mężczyzną.

W trylogii filmowej *Półkobieta* (2000 / 2005 / 2008) w centrum uwagi znajduje się kobieta, która ze względu na swoje schorzenie utraciła dolną połowę ciała. Czy to jako młoda, pewna siebie osoba, czy też jako zniechęcona, starzejąca się kobieta – Joan wraz ze swoim upośledzeniem staje się „ucieleśnieniem” życia z ograniczeniami. W projekcie *Abstrakt 2: Psycho* (2013) Malinowski przenosi rekwizyty z filmu do przestrzeni wystawy: przy pomocy łóżka, grzejnika i sekwencji wideo z trzeciej części filmu artysta inscenizuje mroczne kulisy filmowe noszące widoczne ślady obecności aktorki. Niezastłane łóżko wydaje się być wręcz odciskiem noszącym w sobie wspomnienie ciała. „Inspiracje do tej pracy czerpałem z *Psychozy* Alfreda Hitchcocka. Scena, w której bohater podnosi z łóżka swoją zmarłą matkę (...), przypomina mi mój film *Półkobieta... trzy lata później*, w którym musiałem

A disquieting state of suspension between fact and fiction pervades Jacek Malinowski's works. Admittedly, his films show the influence of the characteristic style of documentaries, yet he employs professional actors and produces scenarios for his “fake documentaries” himself. Malinowski's films fail to show the world as it is, but rather serve as metaphors for basic social questions: his pieces draw upon such themes as old age and disease, romantic relationships and heroes of everyday life.

In *Simulation* (2002), the artist interviews a couple in their apartment, using the camera in the style of *cinéma vérité*. The man takes care of his bedridden woman, who – for reasons unknown – has frozen in a cramp. Following the artist's barging into a private sphere of two people, the action takes a surprising turn: the poignant picture of dedication and love slips into the background, while voyeurism and dependence-driven relations between the couple take the scene.

In the trilogy *HalfAWoman* (2000 / 2005 / 2008), the protagonist is a woman who has lost the lower part of her body as a result of disease. As a confident young woman or, eventually, a dispirited old lady, the physically impaired Joan becomes the “personification” of living with limitations. In *Abstract 2: Psycho* (2013) Malinowski relocates props from the film into the exhibition room: a bed, a radiator, as well as sequences from the third part of the trilogy are used to arrange a film set with traces left by the actress still discernible. The unmade bed seems like an imprint evoking the memory of a body. “As for this piece, I was inspired by Alfred Hitchcock's *Psycho*. The scene in which the protagonist lifts his dead mother from the bed [...] reminds me of my own film, *HalfAWoman... Three Years Later*, where I had to make a hollow area in the bed for the actress to be able to lie down.”¹ The eiderdown generates a sense of presence of the absent person and brings Adolph Menzel's *Unmade Bed* (1845) to mind. The work was chosen by Kathrin Romberg as a leitmotif of the 6th Berlin Biennale, with the intention to once more raise the question about reality and how it is dealt with in the here and now.

Jacek Malinowski, *Symulacja / Simulation*, 2002

wydrążyć łóżko, aby aktorka mogła w nim ułożyć swoje ciało”¹. Pierzyna stwarza wrażenie tajemniczej obecności osoby nieobecnej i przypomina *Niezastłane łóżko* (1845) Adolpha Menzla. Kathrin Romberg wybrała tę pracę jako motyw przewodni VI Biennale w Berlinie, by na nowo postawić dzięki temu pytanie o rzeczywistość i obchodzenie się z nią oraz jej rolę tu i teraz. Zagmatwana niezgodność realnego obiektu i jego charakteru jako rekwizytu uwydatnia ambiwalentny charakter filmów Jacka Malinowskiego, zawieszonych pomiędzy faktem a fikcją.

Mimo że przy *Nosferatu. Dyktatorze Łęku* (2011) artysta inspirował się ekranizacjami powieści Brama Stokera *Dracula* oraz sfilmowanymi przez Friedricha Wilhelma Murnaua i Wernera Herzoga wersjami historii *Nosferatu*, należącymi jednocześnie do wielkiej klasyki kina, sceny w filmie częściowo sprawiają wrażenie dokumentu. Malinowski wprowadza tu również klasyczne środki, jakimi operuje horror, które przy okazji wywołują u widza także cień uśmiechu. Akcja filmu rozgrywa się w dwóch miejscach – w Warszawie i w Berlinie. Niezależnie od tego, czy bohater filmu bezskutecznie stara się atakować spokojnych przechodniów, prowadzi egzystencjalne rozmowy z samym sobą w swojej warszawskiej celi, czy też porusza się wśród ekspresyjnej czerni Pomnika Pamięci Holocaustu w Berlinie – *Nosferatu* staje się tutaj wywierającym silne wrażenie symbolem potencjału zła w przeszłości, teraźniejszości i w przyszłości.

The baffling incompatibility between the real object and its nature as a prop highlights the ambivalent character of Jacek Malinowski's films between fact and fiction.

Although the inspirations for *Nosferatu. The Fearful Dictator* (2011) included such cinematic icons as Bram Stoker's *Dracula* or Friedrich Wilhelm Murnau's and Werner Herzog's versions of the story of *Nosferatu*, the film creates, to some extent, the impression of being a documentary. Malinowski employs strategies typical of classic horror films, which also bring a smile to the viewers' faces. The action takes place in two cities – Warsaw and Berlin. Regardless of whether the protagonist futilely attempts to attack peaceful passers-by, engages in existential conversations with himself in his cell in Warsaw, or wanders around the expressionistic blackness of the Holocaust Memorial in Berlin, *Nosferatu* becomes a potent symbol of the potential of evil in the past, present and future.

¹ Jacek Malinowski w e-mailu do autorki z dnia 18.11.2012.

¹ From Jacek Malinowski's email message to the author dated 18.11.2012.

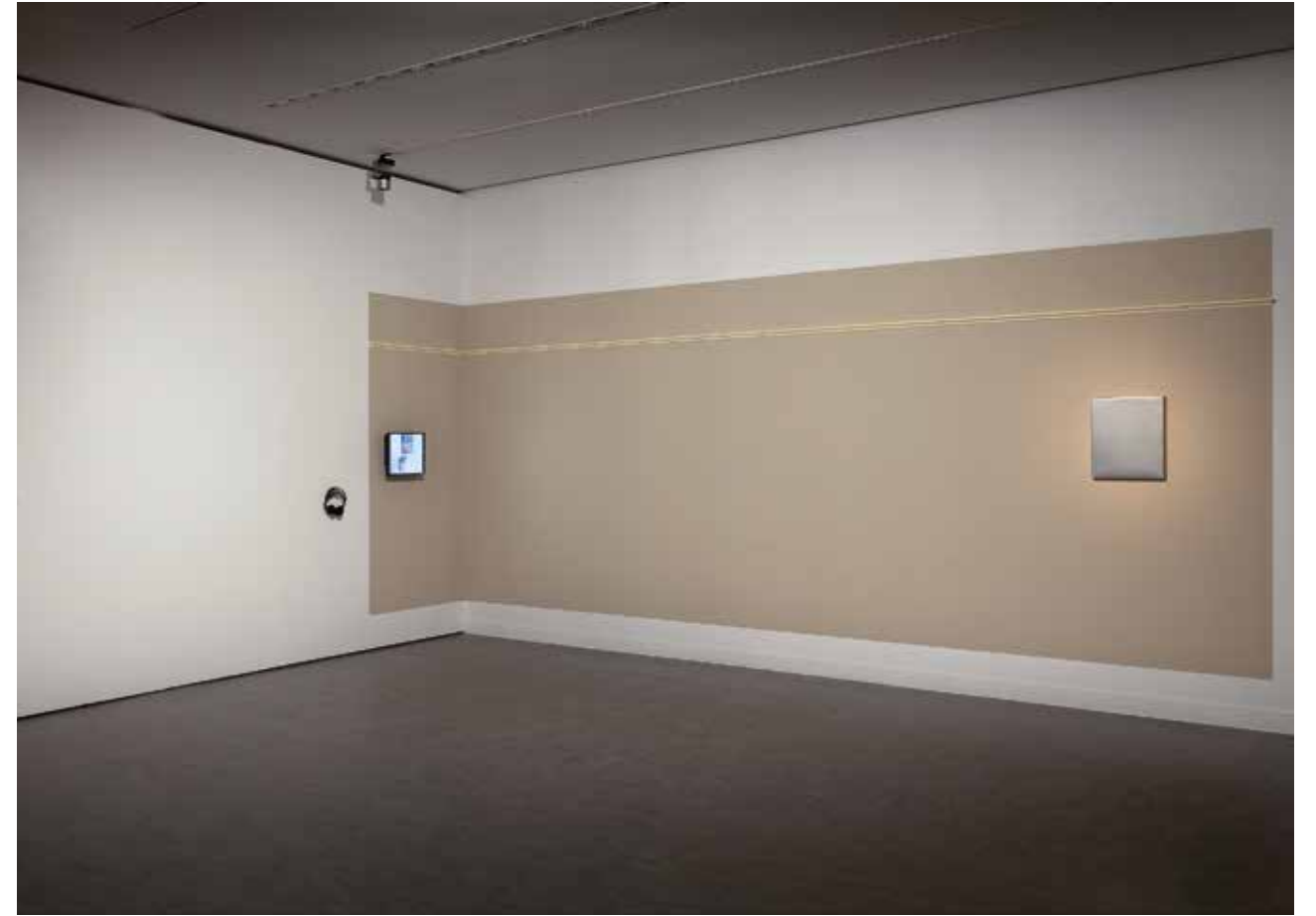
widok ekspozycji z pracami Jacka Malinowskiego / exhibition view with works of Jacek Malinowski

Jacek Malinowski, *Nosferatu. Dyktator Lęku (Berlin) / Nosferatu. The Fearful Dictator (Berlin)*, 2011

Jacek Malinowski, *Nosferatu. Dyktator Lęku (Warschau) / Nosferatu. The Fearful Dictator (Warschau)*, 2011

Agnieszka Polska

AGNIESZKA POLSKA

Kolaże i animacje Agnieszki Polskiej tworzą senną i tajemniczą atmosferę, w której elementy autobiografii łączą się z motywami historii sztuki, a rzeczywistość zlewa się z fikcją. W taki też sposób powstała praca *Sen szabrownika* (2011), przedstawiająca postać złodzieja, który podczas wojny przetrząsał opuszczone domy w poszukiwaniu wartościowych przedmiotów. W sekwencji prostych kolaży artystka całą uwagę spojrzenia kieruje na moment ujawnienia ukrytych skarbów. W efektowny sposób, przy pomocy czystego dźwięku podobnego do bicia dzwoneczków, akcentuje te kluczowe obrazy. Tak jak podkreślają to zapadające w pamięć opisy Siegfrieda Lenza w *Opowieściach Lehmana* z 1964 roku, wojny należą do sytuacji wyjątkowych, podczas których zakazy tracą swoją ważność, a zwykłe przedmioty na czarnym rynku nagle zwiększają swoją wartość kilkukrotnie. Artystka chce zaznaczyć to przesunięcie wartości i w swoim filmie rozszerza listę „zakazanych owoców” również o artykuły spożywcze, kuszące zapachy oraz książki, które przy pomocy swojej uwodzicielskiej siły opanowują widza i roztańczają nad nim swoją moc.

Nagrodzone wideo *How the Work Is Done* (2011) jest zainscenizowanym dokumentem, odnoszącym się do pewnego wydarzenia z 1956 roku: strajku studentów krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, podczas którego okupowali oni pracownię rzeźbiarsko-ceramiczną. Pozostali w niej kilka dni i nocy, rozmyślając o rewolucyjnej sile pracy twórczej. W filmie rola artystycznej twórczości jawi się jednocześnie jako rewolucyjna kuźnia pomysłów, a materiały do pracy, jak na przykład szkło, którego różne cechy – od przejrzystości, poprzez lepkość, aż do kruchej formy stałej – staje się symbolem przemian i procesów społecznych.

Filmem *Ogród* (2011) artystka przypomina inne historyczne wydarzenie znajdujące się na marginesie oficjalnej historii sztuki. Polski artysta Paweł Freisler wyemigrował w latach 70. XX w. do Szwecji, gdzie całkowicie poświęcił się pielęgnacji ogrodu. W filmie widz słyszy głos opisujący skrupulatnie prace ogrodowe artysty. Rzeczowość botanicznych opisów za sprawą głosu z offu zostaje jednak szybko wyparta przez

Agnieszka Polska's collages and animations create an aura of drowsiness and mystery, where biographical elements are combined with fragments of art history, and reality with fiction. This was also how *Plunderer's Dream* came to be, presenting her grand-father as a robber, who would rake through abandoned houses looking for something precious during the war. In this sequence of simple collages it is the very moment of discovering hidden treasures that is brought into focus. These crucial images are effectively accented with a clear, bell-like sound. Wars, as can also be read in Siegfried Lenz's memorable stories entitled *Lehmanns Erzählungen* (Lehmann's stories) and published in 1964, are exceptional situations where bans are no longer valid and the black-market value of ordinary objects is very high. With the intention of highlighting this altered system of values in her film, the artist adds real foods, stimulating smells and books to the list of "forbidden fruits"; they are to seduce viewers into submission.

The prizewinning video *How the Work Is Done* (2011) is a fake documentary drawing upon the events of 1956: students of the Academy of Fine Arts in Kraków besieged the sculpture and ceramics studio in an attempt to take part in a kind of political strike. They remained there for several days pondering the revolutionary power of creative work. In the film, the site of artistic creation turns into a breeding ground for revolutionary ideas and materials, such as glass in its many values – from transparency, via viscosity, to a breakable solid form – evolve into symbols of social processes.

The film entitled *The Garden* (2011) relates to another event, lingering on the margins of the official art historiography: in the 1970s, the Polish artist Paweł Freisler emigrated to Sweden, where he devoted himself entirely to his garden. Visitors can hear a voice describing the meticulous gardening performed by the artist. However, the conciseness of botanical observations is soon displaced by reflections on organic forms and processes of transformation in the tradition of Karl Blossfeldt or Carl Strüwe. The final scene in the film allows Agnieszka Polska to make a transition to

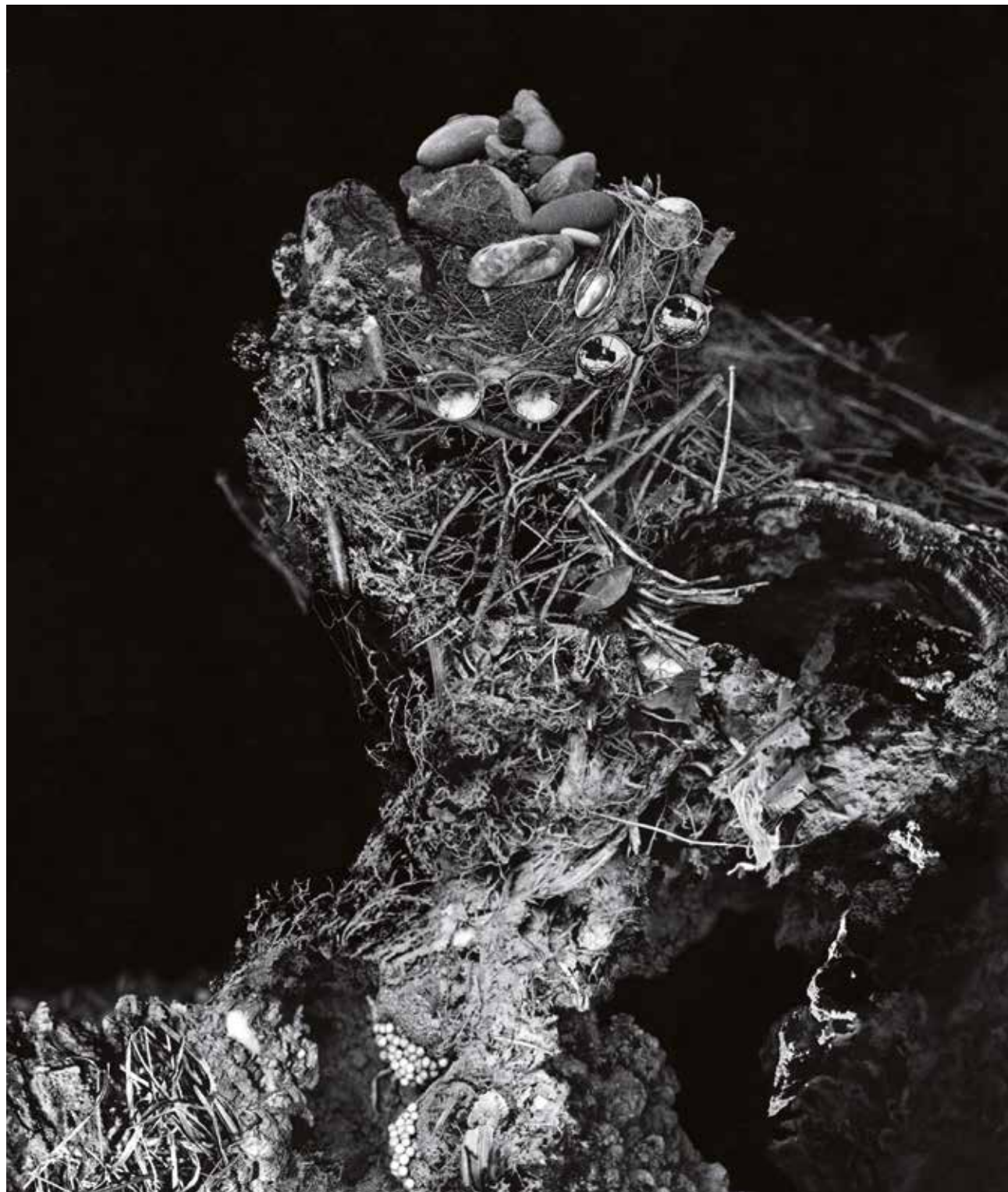

Agnieszka Polska, *Sen szabrownika / Plunderer's Dream*, 2011

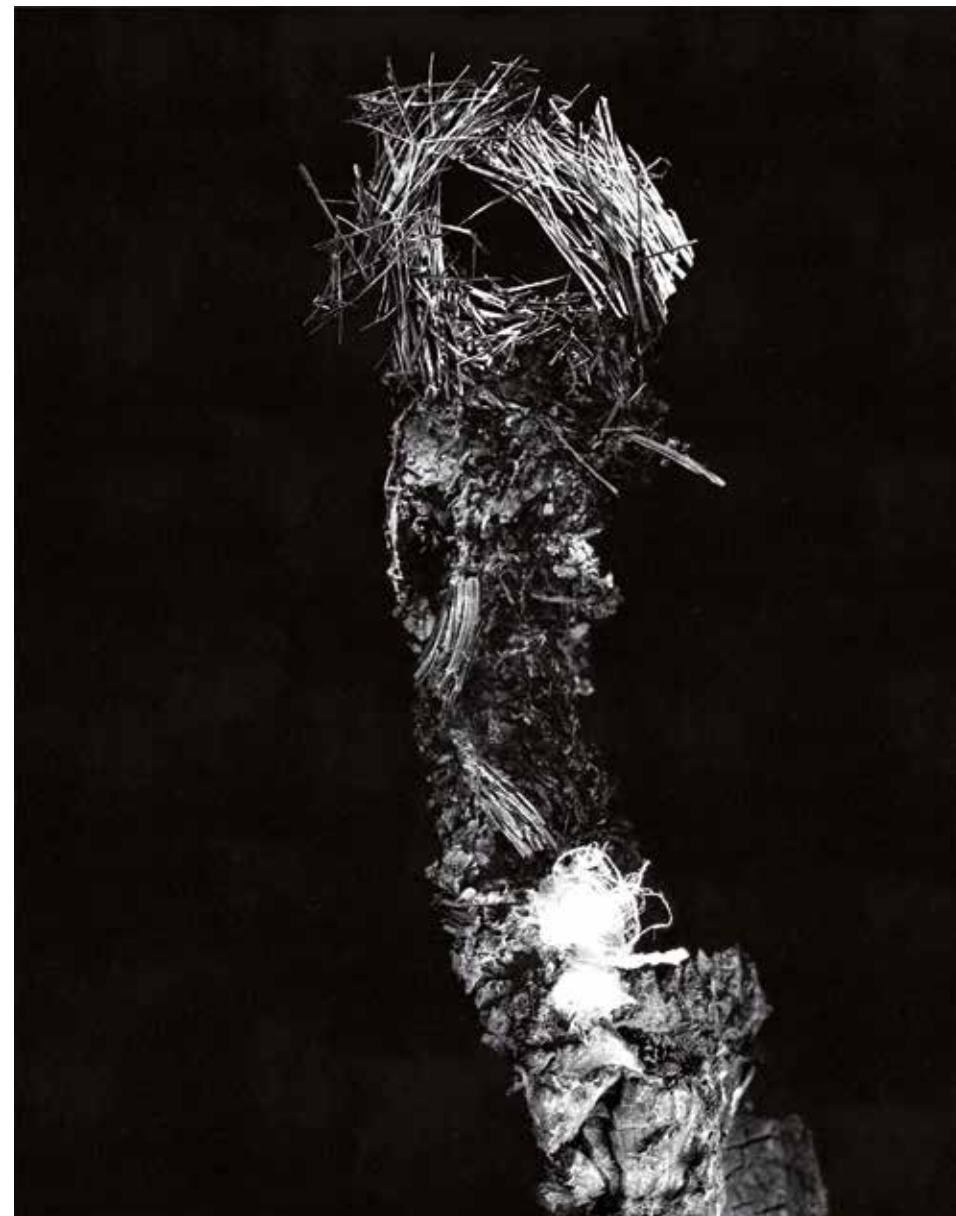
refleksje o organicznych formach i procesach przemian, nawiązujących do tradycji, w jakiej utrzymane są prace Karla Blossfeldta lub Carla Strüwe'a. W ostatniej scenie filmu Agnieszka Polska przywołuje jednocześnie jedną ze swoich wcześniejszych prac. Serią fotokolaży zatytułowanych *Artion* (2010) artystka odwołuje się do twórczości innego polskiego artysty, Włodzimierza Borowskiego, który w latach 60. XX w. tworzył rzeźby z różnych materiałów syntetycznych. Mimo niejasnych i zagmatwanych struktur, fikcyjne dzieła współgrają z czarnym tłem, w gwałtowny i natarczywy sposób podkreślając jednocześnie swoje istnienie. Zręczne połączenie i zazębienie dwóch artystycznych życiorysów w obu dziełach jest kolejnym przykładem stosowanej przez artystkę techniki kolażu. Jej tajemniczy i zagadkowy świat bazuje na ciągłej analizie procesów historycznych.

one of her earlier works: the series of photo collages entitled *Artion* (2010) refers to another Polish artist, Włodzimierz Borowski, who created sculptures from synthetic materials in the 1960s. Regardless of their diffused structures, fictitious shapes placed against a black background determine their own existence in a vehement fashion. A deft combination of two artistic biographies in both works are another example of using collage technique by the artist. Her mysterious and enigmatic world is based on continuous analysis of historical processes.

Agnieszka Polska, *Arton 4*, 2010

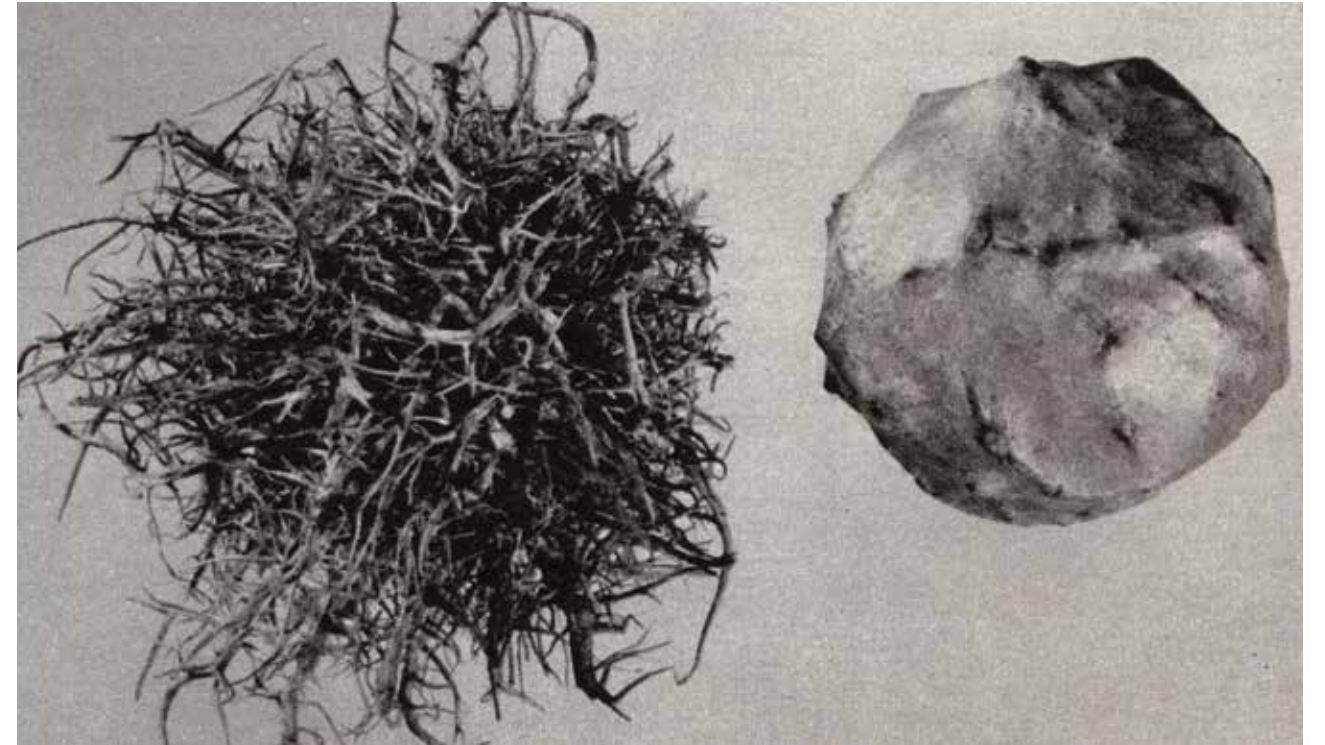
Agnieszka Polska, *Arton 3*, 2010

W 1956 roku w Krakowie rozpoczął się strajk studentów Akademii Sztuk Pięknych.

widok ekspozycji z pracami Agnieszki Polskiej / exhibition view with the works of Agnieszka Polska

Aleksandra
Waliszewska

ALEKSANDRA WALISZEWSKA

Pomimo tego, że jej malarstwo od razu przywodzi na myśl wielkie wzorce historii sztuki, takie jak dzieła Hieronima Boscha, Francisco de Goi czy też sztukę średniowiecza, Aleksandra Waliszewska kreuje jednak w swoim obszernym dorobku całkowicie osobisty świat wyobrażeń. Wesołe figury i bajkowe postacie jak z książek dla dzieci całkiem naturalnie występują obok mrocznych, sennych wizji oraz seksualnych fantazji. Wraz ze swoim szczególnym zamiłowaniem do ciemnej strony życia, artystka pełnymi garściami czerpie z tradycji europejskiej literatury i sztuki schyłku XIX w., na przykład z twórczości Ernsta Theodora Amadeusa Hoffmanna, Charlesa Baudelaire'a, Francisco de Goi, Odilona Redona czy też Jamesa Ensora. Z belgijskim artystą-grafikiem Félicielem Ropsem łączy ją ponadto upodobanie do kobiecej postaci: wśród uskrzydłonych jak anioły istot, odważnej uczennicy, która raz po raz narażona jest na rozmaite kary, i żądnych zemsty Furii, również u Aleksandry Waliszewskiej kobiece postacie odgrywają ambiwalentną rolę.

Artystka ceni historyczne wzorce, które służą jej za źródła inspiracji. Pomimo niepoohamowanej i nieposkromionej gotowości do modyfikowania i mieszania ze sobą rozmaitych motywów i światów, twórczość Waliszewskiej jest całkowicie współczesna. I tak na przykład pokryte stygmatami ciało nie należy do żadnego ze świętych, lecz do dziewczynki, ewidentnie przypominającej samą artystkę.

Za sprawą kokietyjnego obcowania i obchodzenia się ze wzorcami oraz przez nieokiełznaną żądzę łączenia ze sobą tak bardzo różniących się od siebie przedmiotów i kwestii, twórczość artystki przypomina komiksy lub japońskie mangi. Waliszewska w sposób bezpretensjonalny i za pomocą szybkich kresek nanosi na papier swoje wizje – tak, jak gdyby nagle miały się one pojawić tylko po to, by zaraz zostać „zbanowane”. Na pierwszy rzut oka jej technika malarska oddziałuje czasami naiwnie, by za moment zaskoczyć wirtuozerskim i dbającym o szczegóły wykonaniem. Artystka regularnie pracuje w formacie, który sama wypracowała i uzyskuje mocny kontrast: oto utrzymane w czerwieni i w czerni schematyczne kontury odróżniają się

Although her creative output resembles great works from the history of art, such as those by Hieronymus Bosch, Francisco de Goya or even medieval art, Aleksandra Waliszewska has created in her extensive work a very personal imaginary world. Cheerful figures and fairy-tale characters appear alongside gloomy dream-like visions and sexual fantasies. With her penchant for the dark side of life, the artist draws extensively on the tradition of European literature and art of the late 19th century, including works by Ernst Theodor Adamus Hoffmann, Charles Baudelaire, Francisco de Goya, Odilon Redon or James Ensor. Similarly to the Belgian printmaker Félicien Rops, the artist has a special liking for female figures: among winged angel-like creatures, a brave schoolgirl to whom all sorts of punishment are repeatedly administered, and the revengeful Furies, female characters also play an ambivalent role in Waliszewska's work.

The artist finds inspiration in historical models, which she values highly. Her irrepressible readiness to variegated and mix different motifs and worlds does not prevent Waliszewska's work from being utterly contemporary. For instance, a body bearing stigmata does not belong to a saint, but to a girl, who very much resembles the artist herself.

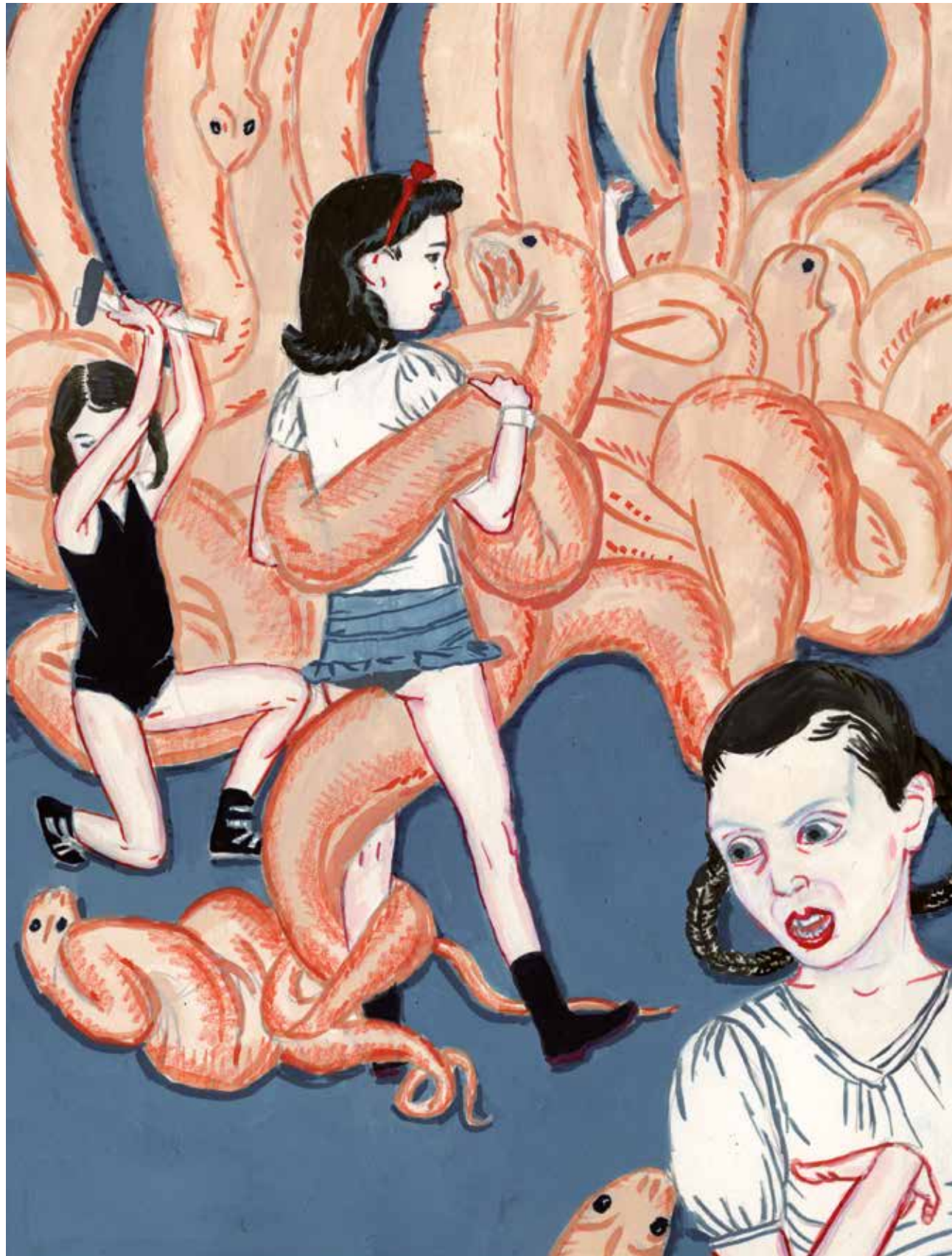
Characteristic of these pieces, the playful attitude to classic models and the unrestrained will to combine together what is incompatible put one in mind of cartoons or Japanese manga. Waliszewska unpretentiously sketches images on paper with rapidly drawn lines – almost as if they appeared in great haste only to be banned as soon as possible. At first sight, her painting technique may seem naive but a closer look reveals a masterly execution with meticulous attention to detail. The artist consistently employs the same self-developed format in order to create a strong contrast: red and black schematic outlines against a white background, like they were drawn on a blackboard, catch the eye as if the artist wished to lay a heavy emphasis on the motif. Elsewhere, specific shapes emerge from a thicket of lines, as though Waliszewska imitated the graphic quality of Renaissance woodcuts or etchings.

widok ekspozycji z pracami Aleksandry Waliszewskiej / exhibition view with the works of Aleksandra Waliszewska

– jak na szkolnej tablicy – od białego tła, przyciągają oko, jakby artystka ze szczególnym naciskiem chciała uwydatnić przedstawiony motyw. Gdzie indziej natomiast poszczególne motywy wyłaniają się z zagęszczenia linii, tak jakby Waliszewska naśladowała tym samym graficzną jakość renesansowych drzeworytów lub kwasorytów. Wyraźny kontrast, jaki artystka celowo wytwarza między utrzymanymi w czarno-białej tonacji kartami a pracami kolorowymi, rzuca się w oczy przede wszystkim w przypadku publikacji lub wystaw, w których znajduje się obok siebie kilka jej prac. Malarka wykorzystuje w podobny sposób na przykład czerwony kolor: jako dramatyczny środek wyrazu służy on do uwydatnienia i podkreślenia pewnych elementów obrazu, jednocześnie pomagając wytworzyć zamierzony dysonans w przestrzeni.

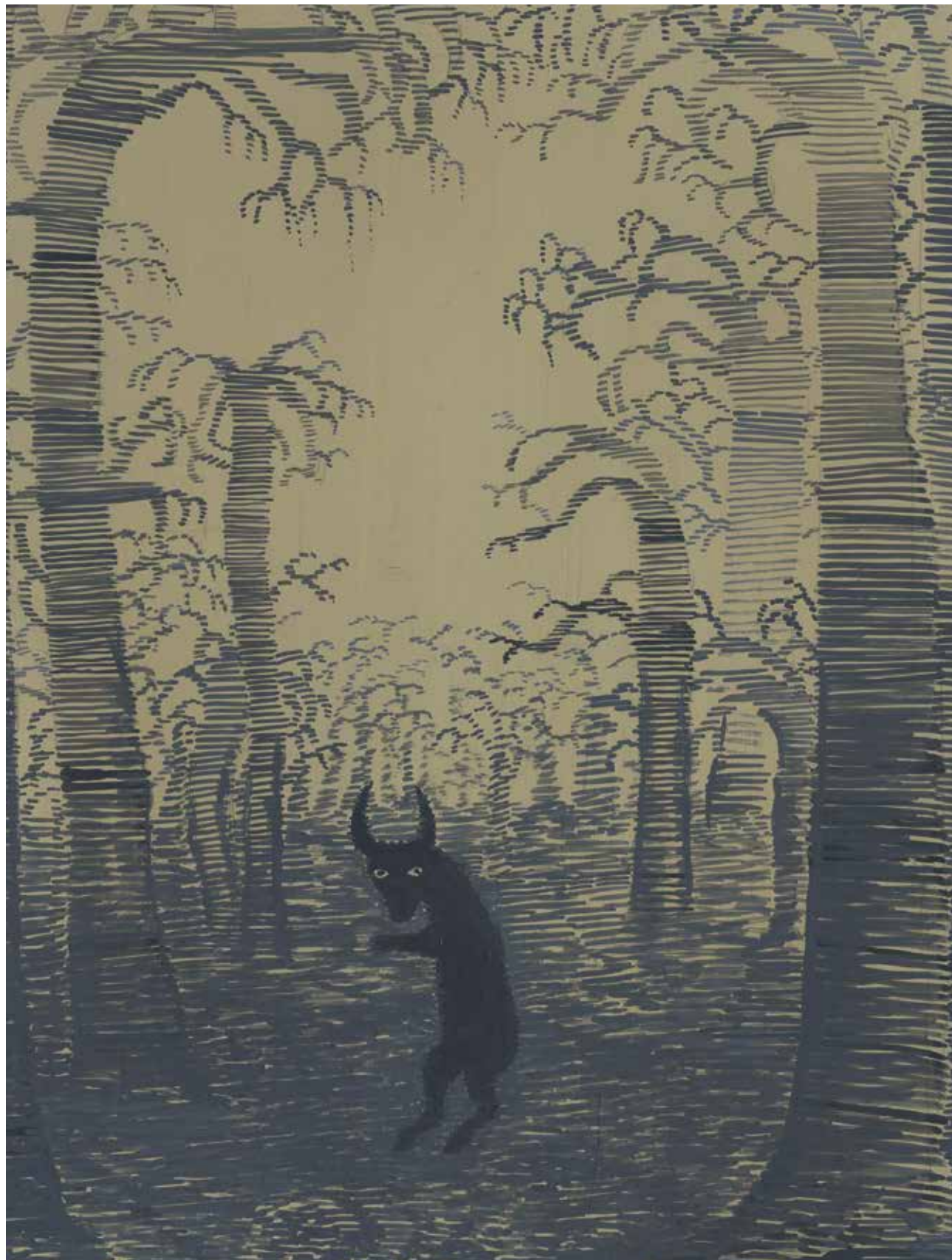
It is chiefly when several works are placed next to one another in a publication or in an exhibition room that one notices the contrast between the black or white paper and its colourful content. In a similar fashion, the painter uses red colour for dramatic effect, to accentuate particular elements of the picture and to reinforce the message it conveys, but also to create certain dissonance in space.

Aleksandra Waliszewska, *Bez tytułu (Robaki) / Untitled (Worms)*, 2009

Aleksandra Waliszewska, *Bez tytułu (Szkoła) / Untitled (School)*, 2009

Aleksandra Waliszewska, *Bez tytułu (Kozioł) / Untitled (Goat)*, 2010

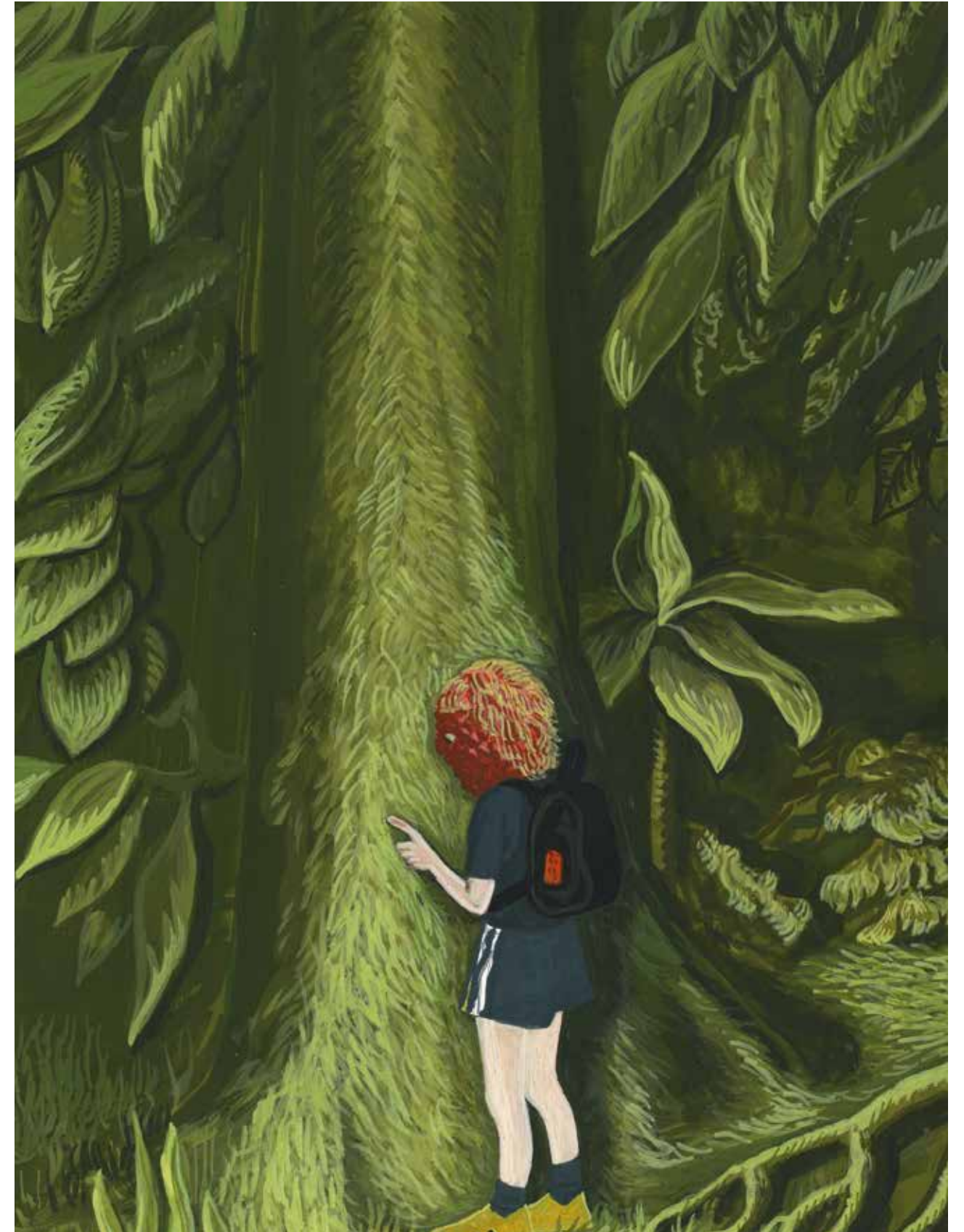
Aleksandra Waliszewska, *Bez tytułu (Bloody Hell) / Untitled (Bloody Hell)*, 2010

widok ekspozycji z pracami Aleksandry Waliszewskiej / exhibition view with the works of Aleksandra Waliszewska

Aleksandra Waliszewska, *Bez tytułu (Mina) / Untitled (Face)*, 2011

Aleksandra Waliszewska, *Bez tytułu (W lesie) / Untitled (In the Forest)*, 2011

Honza Zamojski

HONZA ZAMOJSKI

Autoportrety jako instalacja, jako tymczasowa rysunkowa ingerencja na powierzchni piaskowej wyspy na Wiśle lub jako powtarzający się rysunek figury ludzkiej – Honza Zamojski wychodząc z własnej biografii odzwierciedla w nich warunki ludzkiej egzystencji i (własnej) artystycznej twórczości: „Wszystkie moje prace powstały na bazie moich osobistych doświadczeń i obserwacji, historii i fobii”¹.

Artysta w instalacji przestrzennej *Floating Personality Disorder* (2013) tak jak w rebusie łączy i wiąże ze sobą rozmaite prace, tworząc dzięki temu luźny system odnośników pomiędzy różnymi znakami i zachęcając tym samym odwiedzającego muzeum do postępowania jak detektyw i odszyfrowywania go krok po kroku.

Już u wejścia, w momencie wzięcia kartki ze stosu papierów, zwiedzający wystawę sam staje się aktywnym uczestnikiem przestępstwa. Maksymalny stan *Rośnięcie to strata czasu* (2011) jest co tydzień skrupulatnie zapisywany na ścianie przez pracowników muzeum. Najprostszą formę (auto)portretu – według zasady kółko, kółko, przecinek, kreska – wystawiono tutaj w formie sygnowanej edycji. Jednocześnie każda kartka nosi ironiczną adnotację „1/1”, oznaczającą ją jako oryginał, do sprzeczności sprowadzając tym samym zasadę edycji autorskiej. Pytania o oryginał i reprodukcję oraz o stosunek artystycznej wydajności do tworzenia wartości znajdują się w twórczości Honzy Zamojskiego w centrum uwagi, tak samo jak sprzeczność pomiędzy indywidualnością a anonimowością. Nawet gdy artysta – jak w innych pracach na wystawie – animuje ludzika, nadaje mu pewną cielesność albo zostawia negatywową szkic na czarnej kalce, nie traci on charakteru znaku, który w zastępstwie oznacza coś innego.

Z pewnością nie do końca przypadkowo ciągle napotykamy w twórczości artysty na postać Pinokia. Zamojski odnosi się tym samym do powieści Carla Collodiego z roku 1883, w której to w zwykły kawałek drewna – wbrew jego początkowemu przeznaczeniu na materiał opałowy – zostaje tchnięte życie. Od momentu, gdy drewniana lalka nabiera własnego charakteru i zmienia się w prawdziwego chłopca,

A self-portrait as an installation, as a temporary, drawn interference on the surface of an island on Vistula river or as a recurrent drawing of a human figure – using his own biography as a starting point, Honza Zamojski shows the conditions of human existence and (his own) artistic creation: “All of my works are based on my personal experience and observations, histories and phobias.”¹

In his installation *Floating Personality Disorder* (2013), the artist combines different pieces in a rebus-like fashion. As a consequence, a flexible reference system comprising a variety of signs is created, encouraging viewers to behave as if they were detectives, to decode it step by step. But having taken a piece of paper from the pile by the entrance, they become active participants in the crime scene. The height of *Growing Is a Waste of Time* (2011) is meticulously recorded on the wall by museum staff on a daily basis. The simplest form of a (self-)portrait – circle, circle, comma, line – has been put on display in the form of signed multiplicity. Still, every piece of paper has been ironically marked with “1/1”, which gives them the status of originals, rendering the principle of authorial correction absurd. Questions about the originality and reproduction as well as about the quantity of artistic production versus its quality constitute the focus of Honza Zamojski’s work, and so does the conflict between individuality and anonymity. Even when the artist – in other pieces shown at the exhibition – animates the stick figure and provides it with some sort of corporality, or places a light drawing on carbon paper, the pictures retain the character as signs standing for something else.

Of course, it is not entirely accidental that we keep coming across the figure of Pinocchio in Zamojski’s work. The artist refers here to Carlo Collodi’s novel published in 1883, where an ordinary chunk of wood – originally meant to be burnt in the stove – is given life. Permanently suspended between liberal creativity and limiting norms, the wooden doll has many adventures until he finally develops his own personality and turns into a boy.

Honza Zamojski, *Rośnięcie to strata czasu / Growing Is a Waste of Time*, 2012

przeżywa liczne przygody, będąc jednocześnie uwięzioną w permanentnym stanie zawieszenia między nacechowaną wolnościowo kreatywnością a ograniczonym zbiorem norm.

Poszukiwanie „właściwej miary” określa również wielkoformatowe rysunki Zamojskiego. Artysta wykreślił według precyzyjnej siatki typograficznej nazwy różnych zwierząt. Stosując zasady narzuconego samemu sobie systemu pracy, stworzył z prostych, graficznych elementów harmonijne kompozycje.

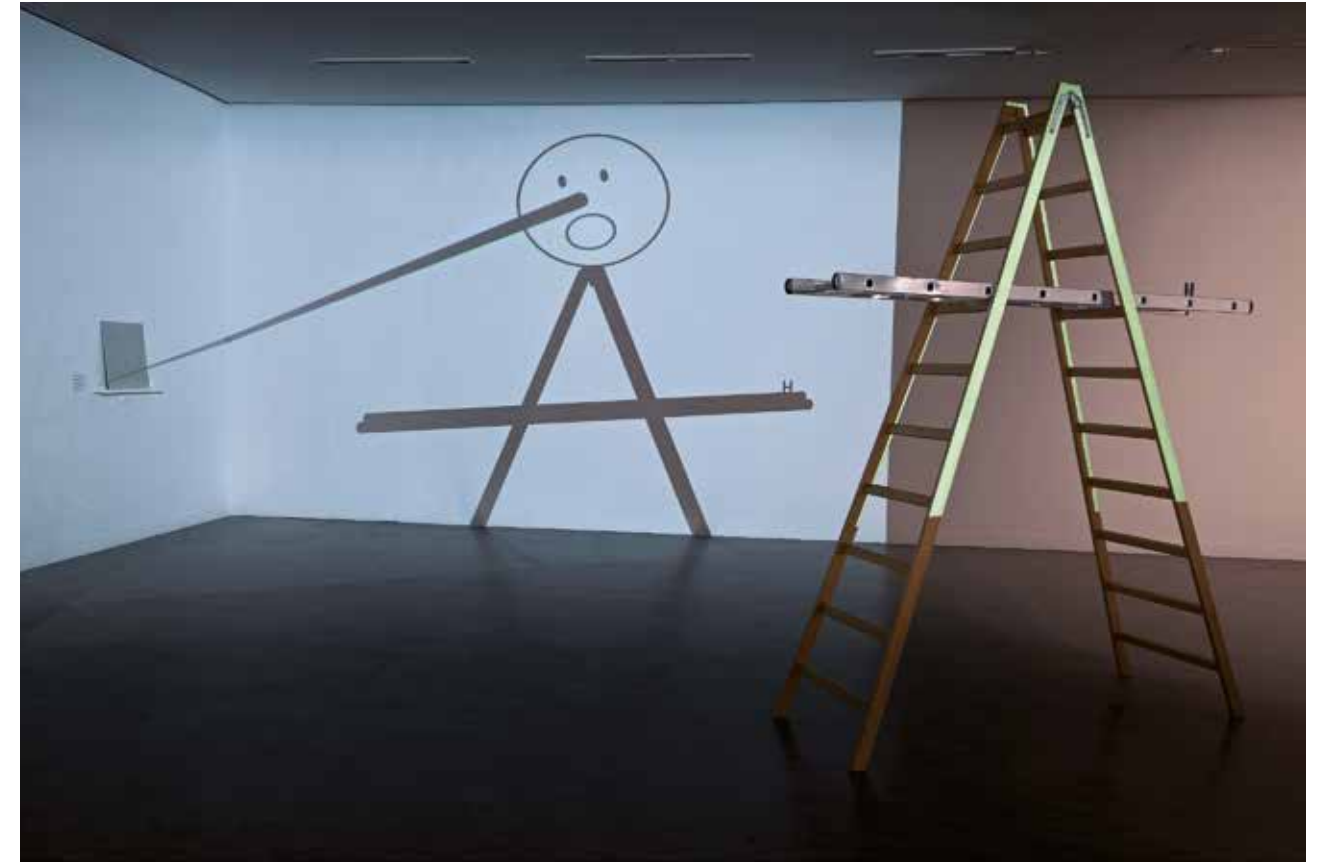
Z samej już tylko szorstkiej i chropowatej struktury cegieł, z których wymurowana jest ławka do siedzenia emanuje graficzna elegancja, tak charakterystyczna dla całej twórczości Honzy Zamojskiego. Być może artysta nawiązuje tym samym do zewnętrznej fasady muzeum, która – tak jak historyczne budynki Torunia – wyłożona jest czerwoną cegłą?

¹ H. Zamojski, <http://www.biweekly.pl/article/2641-who%E2%80%99s-who-and-whyhonza-zamojski.html>, stan na 10.12.2012.

The search for the “right measure” also determines large-format drawings. The graphic artist orders particular letters in the names of different animals on a screen in such a way that these graphic elements of nice sounding names of exotic creatures form harmonious compositions.

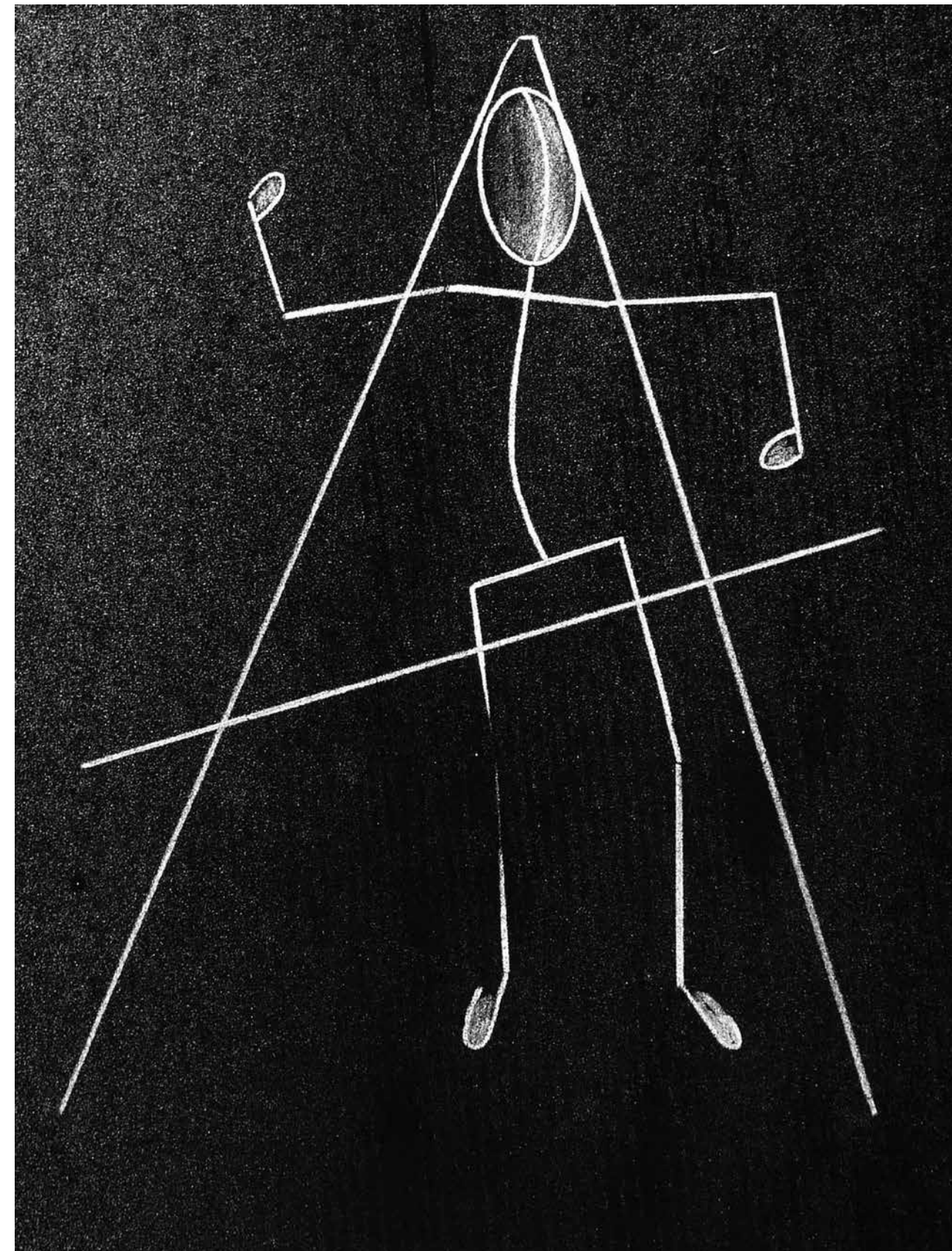
Even the raw material of bricks used for the construction of a bench emanates graphic elegance typical of Zamojski’s work. Perhaps, the artist makes a reference to the façade of the museum which, like many historical buildings in Toruń, has been covered in red bricks?

¹ H. Zamojski, <http://www.biweekly.pl/article/2641-who%E2%80%99s-who-and-whyhonza-zamojski.html>, retrieved on 10.12.2012.

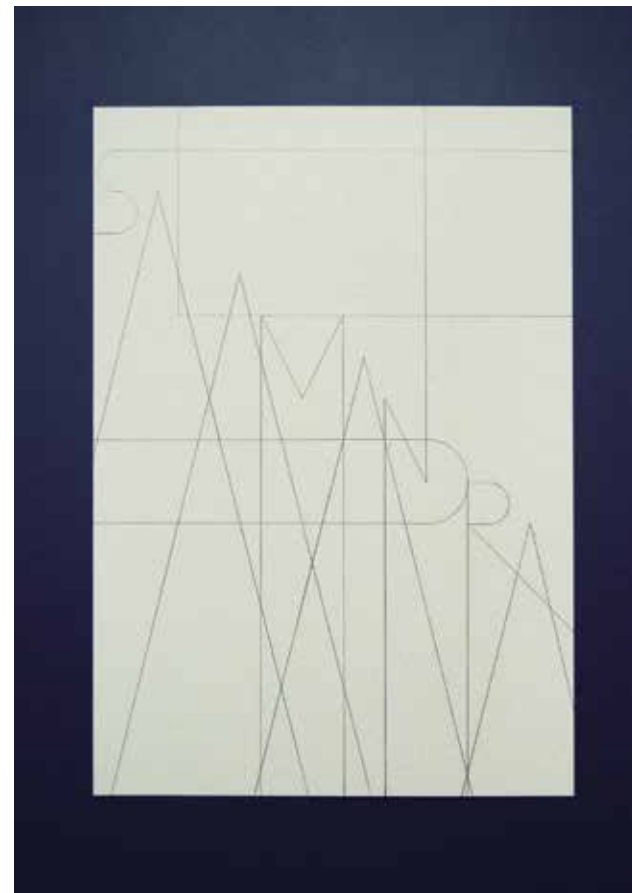
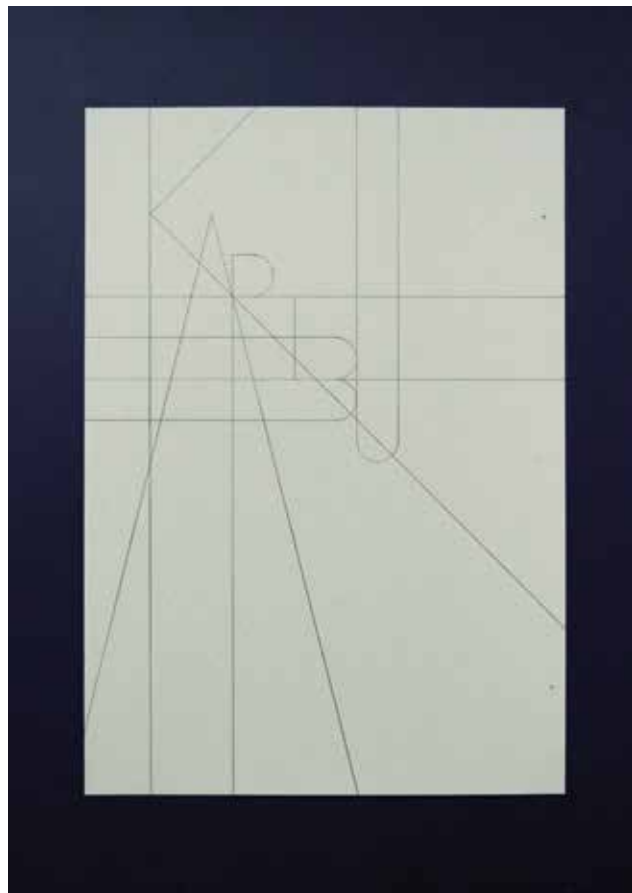
Honza Zamojski, *Bez tytułu / Untitled*, 2012-2013 (w toku / ongoing)

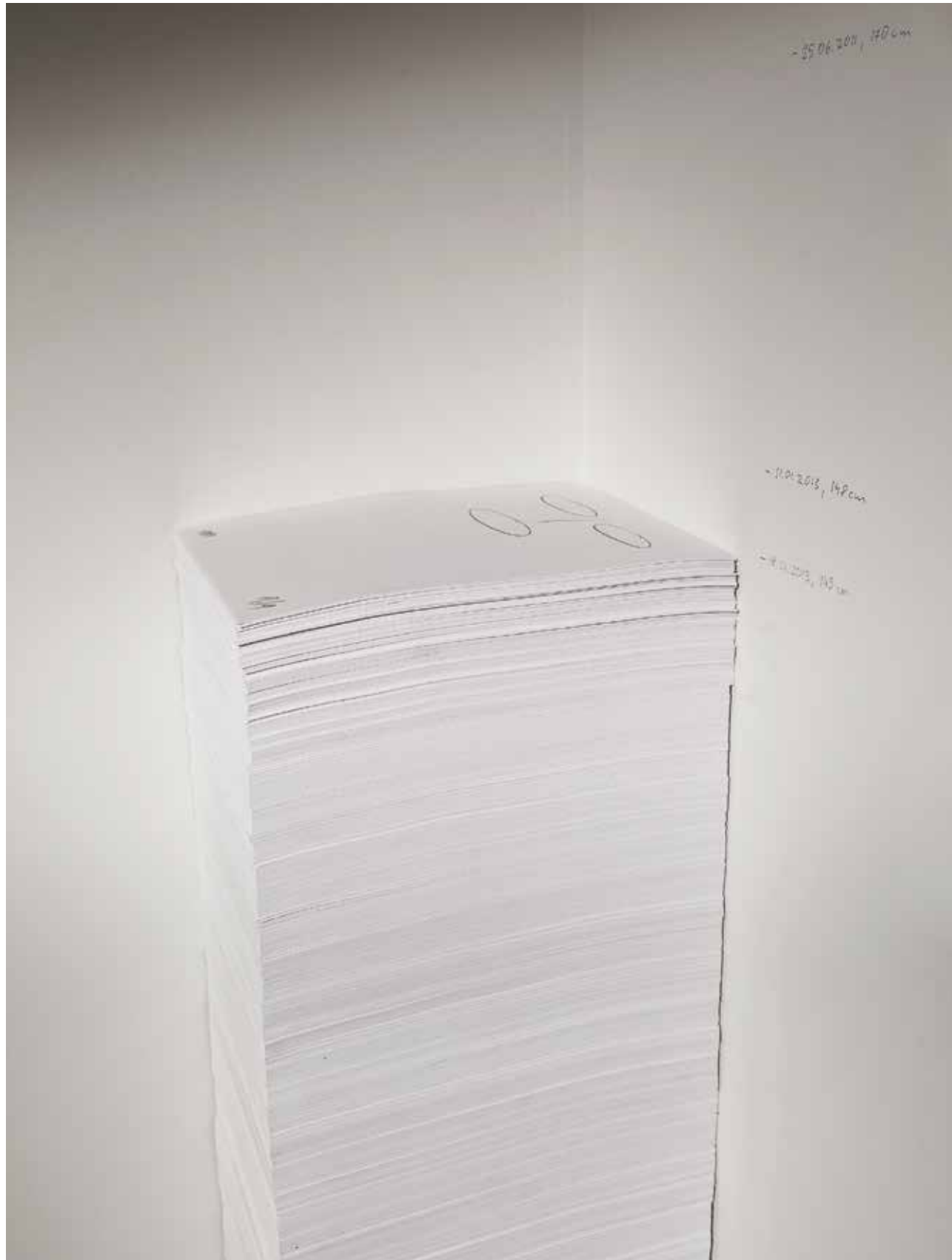

Honza Zamojski, *Bez tytułu / Untitled*, 2012

widok ekspozycji z pracami Honzy Zamojskiego / exhibition view with the works of Honza Zamojski

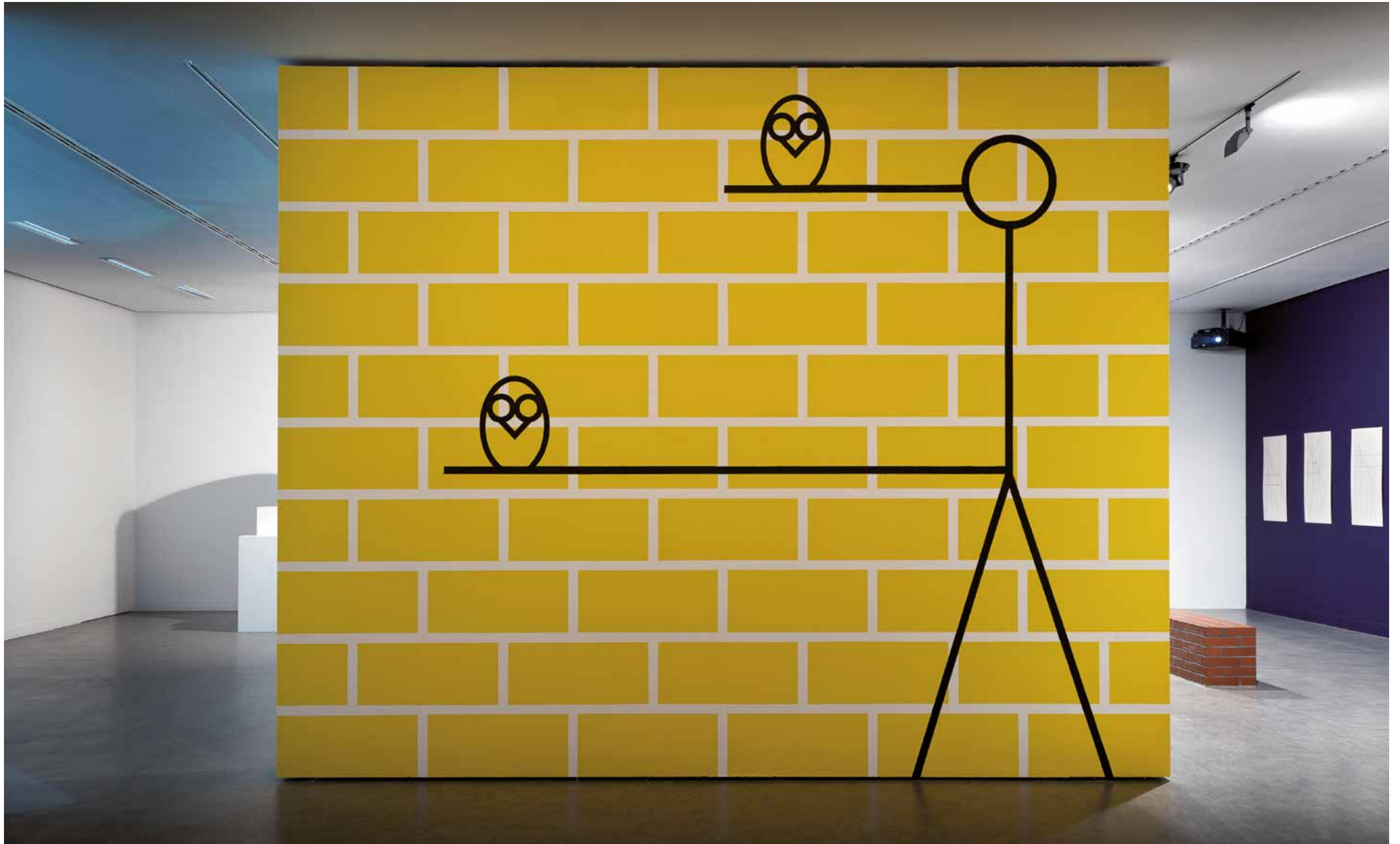

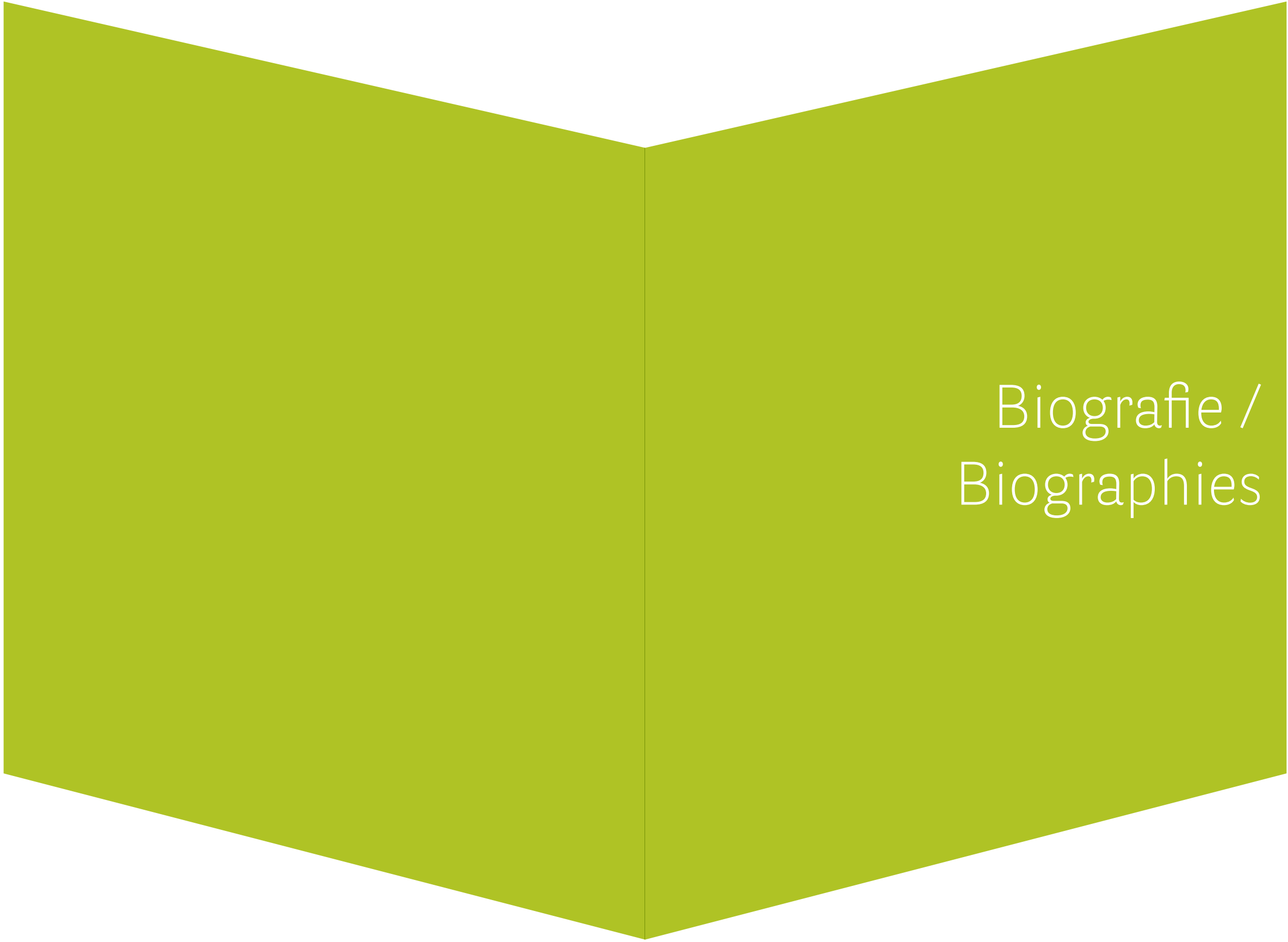
Honza Zamojski, *Rośnięcie to strata czasu / Growing Is a Waste of Time*, 2012

Honza Zamojski, *Człowiek-drzewo / Human Tree*, 2011

Honza Zamojski, *Portret ludzkiej perspektywy / Portrait of the Human Perspective*, 2013

Biografie /
Biographies

OSKAR DAWICKI

ur. / b. 1971

Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń /
Nicolaus Copernicus University, Toruń 1991-1996

WYSTAWY INDYWIDUALNE /

SOLO EXHIBITIONS (wybór / selection):

- 2012 *Doubt is not a Trumpet*, 11th Baltic Triennial of International Art, Contemporary Art Centre, Vilnius
What Is Wrong With Oskar Dawicki?, FAICA Gallery, Bratislava
Phantom Pain, Postmasters Gallery, New York
Warpechowski / Dawicki, Muzeum Sztuki, Łódź
- 2010 *The Last Polish Artist*, Gambia Castle, Auckland
Horror Kurort Vacui, Państwowa Galeria Sztuki, Sopot
- 2009 *Owoc lęku, warzywo spokoju / Fruit of Anxiety, Vegetable of Calm*, Galeria Raster, Warszawa
- 2008 *10.000 PLN*, Galeria Witryna, Warszawa
Coullises, Espace Piano Nobile, Genève
Drugie dno / Second Bottom, BWA, Zielona Góra
- 2007 *Salon Piège*, Institut Polonais, Paris
Meblowanie mieszkania pułapki / Furnishing the Trap-Apartment, Galeria Arsenał, Białystok
Folkwang Museum, RWE-Turm, Essen
- 2005 *Bez tytułu / Untitled*, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa
Dziesięć lat malarstwa I & III / Ten Years of Painting I & III, Galeria Raster, Warszawa
Dziesięć lat malarstwa / Ten Years of Painting, Bunkier Sztuki, Kraków
- 2004 *Armagedon / Armageddon*, Galeria Potocka, Kraków
- 2003 *Wernisaż / Vernissage*, Galeria Raster, Warszawa
O, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa
- 2002 *Pomocy! / Help!*, Galeria Raster, Warszawa
Advertising Project, Galerie Display, Prague
- 1999 *Dasein-Off*, Galeria Zderzak, Kraków

WYSTAWY ZBIOROWE / GROUP EXHIBITION

(wybór / selection):

- 2012 *W1111*, Transmission, Düsseldorf
Apocalypse, 8. Międzynarodowy Festiwal Sztuki Wizualnej inSPIRACJE, Szczecin
Double Game, 1st Kyiv International Biennale of Contemporary Art, Mystetskyi Arsenal, Kyiv
- 2011 *Globalissimo*, 601Artspace, New York
- 2010 *Ostatni film / The Last Film*, Galeria Raster, Warszawa
Minimal Differences, White Box, New York
Transitland: Video Art from Central and Eastern Europe 1989 – 2009, Trieste
Rzeczy budzą uczucia / Things Evoke Feelings, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa
Early Years, Kunstwerke – Institute for Contemporary Art, Berlin
Vedo Cose Che Non Ci Sono, Istituto Polacco di Roma, Rome
- 2009 *Wolność od-zysku / Freedom from Profit*, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa
3 x Tak / 3 x Yes, Muzeum Sztuki Nowoczesnej, Warszawa
Like a Rolling Stone, Centrum Rzeźby Polskiej, Orońsko; Appendix2, Warszawa
Bez granic. 20 lat później / With No Borders. 20 Years Later, Austriackie Forum Kultury, Warszawa
Niezwykłe rzadkie zdarzenia. Dystrybucja nooawangardy / Unusually Rare Events. Distribution of Nooavantgarde, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa
Como diría Roland Barthes, ni te cases ni te embarques, La Casa Encendida, Madrid
Energy Class B, Ormeau Baths Gallery, Belfast
Place in Heart, Galerie Emila Filly, Ústi nad Labem
- 2008 *Manifesta 7. The European Biennial of Contemporary Art*, Trentino
Videozone, Center for Contemporary Art, Tel Aviv
Punkty odniesienia / Reference Points, Kolekcja Fundacji Zbiorów Sztuki Współczesnej Muzeum Narodowego w Warszawie, Warszawa
L'artista nella rinuncia 2. Mostra a cura della Galleria Raster, Istituto Polacco di Roma, Roma

In-Between Worlds, Austriackie Forum Kultury, Warszawa*Efekt czerwonych oczu. Fotografia polska XXI wieku / Red Eye Effect. Polish Photography of the 21st Century*, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa

- 2007 *Porządki urojone / Delusive Orders*, Muzeum Sztuki, Łódź
Still – Another Exhibition of Painting, Futura – Centre of Contemporary Art, Prague
A Poisoned Source. Polish Contemporary Art in Post-Romantic Landscape, Latvian National Museum of Art, Riga
Wreszcie nowa / At Last, Something New, Muzeum Narodowe, Kraków
Miraże Józefa R. / Mirages of Józef R., Muzeum Sztuki, Łódź
- 2006 *Malarstwo polskie XXI wieku / Polish Painting of the 21st Century*, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki
Temps d'Images Festival, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa
W Polsce, czyli gdzie? / In Poland, That Is Where?, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa
Is It Better To Be a Good Artist or a Good Person?, Raster at Rental Gallery, Los Angeles
- 2005 *Poland Overview*, Prague Biennale 2, Prague
Boys, Bunkier Sztuki, Kraków
UN/REAL?, IF Museum Inner Spaces, Poznań
- 2004 *Obraz kontrolny. Najnowsze wideo polskie / Test Card. Latest Polish Video*, Bunkier Sztuki, Kraków
Far West, Near East. New Art From Poland, Forum Kunst & Architektur, Essen
BHP, Instytut Sztuki Wyspa, Gdańsk
Concernés, Maison Folie de Wazemmes, Lille; Bunkier Sztuki, Kraków
- 2003 *Spojrzenia 2003 / Views 2003*, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa

JACEK MALINOWSKI

ur. / b. 1964

Akademia Sztuk Pięknych, Warszawa /
Academy of Fine Arts, Warsaw 1987-1992
Mason Gross School of The Arts, Uniwersytet Rutgers /
Mason Gross School of The Arts, Rutgers University 1995-1997

GRANTY, NAGRODY, REZYDENTURY /
GRANTS, AWARDS, RESIDENCIES

(wybór / selection):

- 2011 stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego / scholarship of the Ministry of Culture and National Heritage of Poland
2006 stypendium rezydencyjne Edvard-Munch-Haus, Warnemünde / residency scholarship of Edvard-Munch-Haus, Warnemünde
2002 grant Fundacji Kultury, Warszawa / grant of Fundacja Kultury, Warsaw
2003 grant stowarzyszenia ArtAnimacje, Warszawa / grant of ArtAnimacje Association, Warsaw
2001 grant stowarzyszenia ArtAnimacje, Warszawa / grant of ArtAnimacje Association, Warsaw
1997 stypendium Fundacji Kościuszkowskiej, Nowy Jork / scholarship of The Kosciuszko Foundation, New York
1996 The Rutgers Graduate Scholars Award, Mason Gross School of the Arts, Rutgers University
1995 stypendium Fundacji Kościuszkowskiej, Nowy Jork / scholarship of The Kosciuszko Foundation, New York
grant Fundacji Batorego, Warszawa / grant of The Batory Foundation, Warsaw
1993 stypendium Kulturkontakt Austria / Kulturkontakt Austria scholarship
1992 stypendium Kulturkontakt Austria / Kulturkontakt Austria scholarship
stypendium Ministra Kultury Landu Brandenburg / scholarship of the Ministry of Culture of Land Brandenburg
stypendium rezydencyjne Centrum Rzeźby Polskiej Orońsko / residency scholarship of The Center of Polish Sculpture Orońsko
nagroda Jana „Dawida II” Kuracińskiego za najlepszą pracę dyplomową na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie / Award of Jan “David II” Kuraciński for the Best Diploma Work at Sculpture Department of Academy of Fine Arts in Warsaw

WYSTAWY INDYWIDUALNE /

SOLO EXHIBITIONS (wybór / selection):

- 2012 *Padri della Chiesa e Maestri del Sospetto* (oraz / with Robert Maciejuk), Istituto Polacco di Roma, Rome
Nosferatu. Dyktator Lęku / Nosferatu. The Fearful Dictator, Galeria Foksal, Warszawa
2011 *Jacek Malinowski – pokaz filmow / Jacek Malinowski – films screening*, Bunkier Sztuki, Kraków
2009 *Fitness*, Galeria Arsenal, Białystok
2007 *Video Now. Vol. 1*, Centrum Sztuki Filmowej, Katowice
2006 *The Celebration of Erwin Koloczek*, Edvard-Munch-Haus, Warnemünde
2001 *Półkobieta / HalfAWoman*, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa
1998 *Shame And Humiliation*, Lukacs Gallery, Fairfield
1997 *Collapsing – MFA Thesis Exhibition*, Mason Gross School of the Arts, Rutgers University

WYSTAWY ZBIOROWE / GROUP EXHIBITIONS
(wybór / selection):

- 2012 *Happiness Is a Warm Gun*, Rizzordi Art Foundation, Sankt Petersburg
Coming Soon (arrière-garde), Temporary Gallery, Cologne
2011 *Spectrum. From the Zacheta Video Collection*, Kunsthalle Wien, Vienna
2010 *Derangement*, Center for Curatorial Studies, Bard College
A Part of No-Part: Parallelisms Between Then and Now, Chelsea Art Museum, New York
Letni nieletni. Młodzież w sztuce współczesnej / The Summer of Youth. Young People in Contemporary Art, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa
2009 *WHERE TO GO? Notes on Transformation after 1989, <rotor> gallery*, Graz
Agent Absurd, Golden Thread Gallery, Belfast
2008 *Kolekcja sztuki XX i XXI wieku / Collection of Art of the Twentieth and Twenty-First Century*, ms², Łódź
Blankly Perfect Summer, VertexList Gallery, New York
2006 *Poza*, Real Art Ways, Hartford
2005 *W centrum uwagi / At the Centre of Attention*, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa
Prague Biennale 2, Prague
11. Międzynarodowe Biennale Sztuki Mediów WRO 05, Wrocław / 11th International Media Art Biennale WRO 05, Wrocław
2004 *Nowi nowojorczy / New New Yorkers*, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa
2002 *The Charred and Lacquered Film Festival*, Combustive Arts, New York
Polnischer Dokumentarfilm 2002, Kino Babylon, Berlin
1998 *Common Mysteries*, Buckham Gallery, Flint
1996 *Fugitive Dyads*, The Knitting Factory Video Lounge, New York
Barriers, Enclosures, Artspace, New Haven

AGNIESZKA POLSKA

ur. / b. 1985

Akademia Sztuk Pięknych, Kraków /
Academy of Fine Arts, Kraków 2005-2010
Uniwersytet Artystyczny, Berlin /
University of the Arts, Berlin 2008-2009

NAGRODY / AWARDS:

2011 *Grand Prix* w konkursie im. Gepperta / *Grand Prix* in the Geppert Competition

POKAZY FILMOWE / SCREENINGS

(wybór / selection):

2012 *Kasseler Dokfest*, Kassel
FiS, Stockholm
Fetish Figure, Institute of Contemporary Arts, London
Lux Biennial of Moving Image, London
Memoirs of an Amnesiac, Images Festival, Toronto
Between us, Hartware MedienKunstVerein, Dortmund
Art and Film: Tate Modern - Agnieszka Polska/ Alina Szapocznikow, Tate Modern, London
The Themersons: 1 Day Before Yesterday – 1 Day After Tomorrow, Institute of Contemporary Arts, London
12x12, The IBB Video Lounge, Berlinische Galerie, Berlin

WYSTAWY INDYWIDUALNE /

SOLO EXHIBITIONS (wybór / selection):

2012 *Intervention: Lisa Oppenheim / Agnieszka Polska*, Belvedere, Vienna
Transfer, PinchukArtCentre, Kiev
Auroryt / Aurorite, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa
2011 *Gardener's Responsibility*, Georg Kargl BOX, Vienna
Duo (oraz / with Tomasz Kowalski), Goldex Poldex, Kraków
Ogród / The Garden, BWA, Zielona Góra
2010 *Trzy wideo z narracją / Three Videos with Narration*, Bunkier Sztuki, Kraków
Decades, Kunstmuseum Dieselkraftwerk Cottbus, Cottbus
SPLACE (oraz / with Antje Majewski), TV Tower, Berlin
Trzy wideo z narracją / Three Videos with Narration, ŻAK | BRANICKA Gallery, Berlin
2009 *Wobec Formy Otwartej Oskara Hansena / Towards Oskar Hansen's Open Form*, Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych, Lublin

WYSTAWY ZBIOROWE / GROUP EXHIBITIONS (wybór / selection):

2012 *21 Artists Shortlisted for the Future Generation Art Prize*, PinchukArtCentre, Kiev
Misplaced, Displaced, Replaced, Rotwand Gallery, Zurich
Human Natures, Rauma Biennale Balticum 2012, Rauma
UkrainProject 35 – Volume 2, Independent Curators International, (różne lokalizacje / various venues)
SOUNDWORKS, Institute of Contemporary Arts, London
Grey Peak of the Wave, Harris Lieberman Gallery, New York
Sport w sztuce / Sport in Art, MOCAP – Muzeum Sztuki Współczesnej, Kraków
Obiekty i dezintegracje / Objects and Disintegrations, Gdańska Galeria Miejska, Gdańsk
Air de Pologne, De Garage, Mechelen
The Poster Show, Carlier | Gebauer Gallery, Berlin
Forgetting of Proper Names, Calvert 22 Gallery, London
2011 *Reworking Memories*, Federica Schiavo Gallery, Rome
ReMap 3, Freymond-Guth & Co. Fine Arts, Athens
Antje Majewski. The World of Gimel. How to Make Objects Talk, Kunsthaus Graz, Graz
Tysiąc lat nowoczesności / Thousand Years of Modernity, BWA Galeria Miejska, Tarnów
Based in Berlin, Kunst-Werke Institute for Contemporary Art, Berlin
Gone to Croatan – Strategies of Disappearance, Hartware MedienKunstVerein, Dortmund
Pasja ornitologa. Tworzenie mitu / Passion of an Ornithologist. On Myth Making, Galeria Sztuki Współczesnej BWA Sokół, Nowy Sącz
The Promise, Galerie Crèvecoeur, Paris
Transylwania 2 / Transylvania 2, Galeria Miejska Arsenal, Poznań
Art Statements / Art Film, Art Basel, Basel

2010 *Vedo Cose Che Non Ci Sono*, Instituto Polacco di Roma, Roma
Rapidshare, Atelierhof Kreuzberg, Berlin
Un seminaire a la campagne, France Fiction, Paris
Early Years, Kunst-Werke Institute for Contemporary Art, Berlin
Multiplex, peer to space, Munich
Disobedience, LMAKprojects, New York
The Good Old Days, Aarhus Kunstbygning, Aarhus
Przeszłość jest obcym krajem / The Past Is a Foreign Country, Centrum Sztuki Współczesnej Znaki Czasu, Toruń
Nothing Important, Is Just Art, Anaid Art Gallery, Bucharest
Nie śpijmy! / No Sleep!, BWA, Zielona Góra
2009 *Anabasis*, Festiwal Dialogu Czterech Kultur, Łódź
Wolność od-zysku / Freedom from Profit, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa
Breathless, Vienna
Sport dla niewysportowanych / Sport for Non-Athletic, Galeria ZPAF i S-ka, Kraków
Polish Landscape, Contemporary Art Museum, Minsk
A!, Galeria Miejska Arsenal, Poznań
2008 *Nie ma sorry / Ain't no Sorry*, Muzeum Sztuki Współczesnej, Warszawa
Bewegte Stilleben – Junge Polnische Videokunst, Brandenburgischer Kunstverein, Potsdam
Blankly. Perfect Summer, VertexList, New York
2007 *16 rzeczy, które mogłyby się nie znaleźć / 16 Things That May Not Happen*, Artpol, Kraków

ALEKSANDRA WALISZEWSKA

ur. / b. 1976

Akademia Sztuk Pięknych, Warszawa /
Academy of Fine Arts, Warsaw 1996-2001STYPENDIA I REZYDENTURY /
SCHOLARSHIPS AND RESIDENCIES

- 2010 finalistka polskiej edycji Henkel Art Award /
finalist of the polish edition of the Henkel Art
Award
- 2006 stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego w programie *Młoda Polska* (sztuki
wizualne) / scholarship of the Ministry of Cul-
ture and National Heritage as part of the *Young
Poland* programme (Visual Arts)
- 2005 stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego / scholarship of the Ministry
of Culture and National Heritage
- 2003 stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego / scholarship of the Ministry
of Culture and National Heritage

WYSTAWY INDYWIDUALNE /
SOLO EXHIBITIONS (wybór / selection):

- 2011 *Chapter Three: Pain*, ReMap3, Athens
- 2010 *Heroes of Might and Magic*, Centrum Sztuki
Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa
- 2006 Galeria Opus, Łódź
- 2005 *Narcyz / Narcissus*, Galeria Karowa, Warszawa
- 2003 Galeria Promocyjna, Warszawa
- 2002 Galeria Domu Artysty Plastyka, Warszawa
Galeria Test, Warszawa

WYSTAWY ZBIOROWE / GROUP EXHIBITIONS
(wybór / selection):

- 2011 *Sweatboxing II*, Galeria LETO, Warszawa
Frederic Magazine, Galerie Jean Marc Thévenet,
Paris
- 2010 *Nawet o tym nie myśl / Don't Even Think About
It*, Galeria LETO, Warszawa
Biennale d'Art Contemporain du Havre
(oraz / with the Frederic Group), Le Havre
Illustration PL 2010, Sinfonia Varsovia, Warszawa
- 2009 *Kwiaty na poddaszu / Flowers on The Attic*,
Mieszkanie Gepperta, Wrocław
Byłem psem / I was a dog, Galeria Design –
BWA Wrocław, Wrocław
Frederic Magazine, arts factory, Paris
- 2007 *Sami o sobie / Themselves about Themselves*,
Miejska Galeria Sztuki, Łódź
- 2006 *Malarstwo XXI wieku / Painting of 21st Century*,
Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa
Bachantki / Bacchantes, Muzeum Teatralne,
Teatr Wielki, Warszawa

HONZA ZAMOJSKI

ur. / b. 1981

Akademia Sztuk Pięknych, Poznań /
Academy of Fine Arts, Poznań 2002-2008

NAGRODY, REZYDENTURY, STYPENDIA /
AWARDS, RESIDENCIES, SCHOLARSHIPS

- 2012 *Medal Młodej Sztuki* przyznawany przez „Głos Wielkopolski” / *Young Art Medal*, awarded by the „Głos Wielkopolski”
- 2011 nominacja do *Paszportów Polityki* w kategorii sztuki wizualne / nomination for the *Polityka Passport*, category of Visual Arts
- Kulturysta roku 2011* w plebiscycie Trzeciego Programu Polskiego Radia / *Culturist of the Year 2011*, in a plebiscite of the Third Programme of Polish Radio
- drugie miejsce w konkursie *Spojrzenia* – Nagrody Fundacji Deutsche Bank dla najbardziej interesujących młodych polskich artystów / second prize winner – *Views Deutsche Bank Foundation Award* for the most interesting young Polish artists
- brązowy medal za książkę *Jak spotkałem diabła* w konkursie *Best Book Design from all over the World* organizowanym przez Stiftung Buchkunst, Leipzig / Bronze Medal for the *How I've met the devil* book at the *Best Book Design from all over the World* contest, organized by Stiftung Buchkunst, Leipzig
- 2010 stypendium Funduszu Promocji Twórczości Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego / scholarship of the Fundusz Promocji Twórczości, the Ministry of Culture and National Heritage
- honorowe wyróżnienie za książkę *Jak spotkałem diabła* w 50. edycji konkursu Najpiękniejsze Książki 2009 / honour distinction for the *How I've met the devil* book at the 50th Most Beautiful Books of the 2009 contest
- rezydentura w Triangle Art Association, Nowy Jork / residency at the Triangle Art Association, New York
- 2009 stypendium VARP – Visegrad Artist Residency Program, rezydentura artystyczna w galerii Skolska 28, Praga / VARP – Visegrad Artist Residency Program scholarship, art residency in Skolska 28 Gallery, Prague

- 2008 stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego *Młoda Polska* / scholarship of the Ministry of Culture and National Heritage *Young Poland*
- stypendium artystyczne miasta Poznania / city of Poznań artistic scholarship

WYSTAWY INDYWIDUALNE /

SOLO EXHIBITIONS (wybór / selection):

- 2012 *Nowe rysunki, portrety oraz wiersz* / *New Drawings, Portraits and a Poem*, Galeria Arsenał, Białystok
- Gradient* (oraz / with Konrad Smoleński), Cleopatra's, Berlin
- 2011 *Monumental Statues, KIM?* Contemporary Art Centre, Riga
- Me, Myself and I*, Galeria LETO, Warszawa
- 2010 *I See Things*, Cleopatra's, New York
- 2008 *Nie tam / Not There*, Galeria Działań, Warszawa
- 2007 *Polowanie na konika / Hunting for Pony*, Kronika, Bytom (w ramach projektu *Pokój do wynajęcia / within the Room for Hire* project)
- Bez tytułu / Untitled*, Galeria Start, Warszawa
- 2006 *Life in the Undergrowth*, Galeria Enter, Poznań

WYSTAWY ZBIOROWE / GROUP EXHIBITIONS (wybór / selection):

- 2012 *Banners & Diaries*, Artisterium, Tbilisi
- Szanuj papier / Respect Paper*, Piktogram/BLA, Warszawa
- Prowizorka / Makeshift*, Galeria Miejska Arsenał, Poznań
- 2011 *Spojrzenia 2011 / Views 2011*, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa
- 15th Tallinn Print Triennial, Tallin
- 2010 *Dust Show*, Copenhagen
- Seeing New York*, Czech Centre, New York
- We Redefine When We Come of Age (1976-1987)*, Kulturhuset Toldkammeret, Helsingør
- Accretations*, ŠKUC Gallery, Ljubljana
- Nie tam / Not There* (oraz / with Miks Mitrevics), Galeria LETO, Warszawa
- Wzlot białego cygana / The Rise of the White Gipsy*, Galeria Miejska Arsenał, Poznań
- Dust Snow – Winter Sculpture Park*, Poznań

- 2009 *Zniknij nad Wisłą / Disappear by the Vistula*, Warszawa
- Przegląd Sztuki SURVIVAL #7, Wrocław
- A!, Galeria Miejska Arsenał, Poznań
- 2008 *Manual CC. Instrukcja gier dla początkujących i zaawansowanych / Manual CC. Instructions for Beginners and Advanced Players*, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa
- 2007 *We Came From Beyond*, Galeria Starter, Poznań
- Manual CC. Instrukcja gier dla początkujących i zaawansowanych / Manual CC. Instructions for Beginners and Advanced Players*, Galeria Kronika, Bytom

KSIAŻKI / BOOKS:

- How to build a monument*, One Star Press, Paris 2012
- VIS-A-VIS EN FACE*, wydawnictwo Morava / Morava Publishing House, Poznań 2012
- Rymy jak dymy*, wydawnictwo Morava / Morava Publishing House, Poznań 2011
- Monuments*, fanzin, nakład własny / self-published, Poznań 2011
- Jak jsem potkal d'abla*, wydawnictwo Morava / Morava Publishing House, Poznań 2010
- We Came From Beyond / We Go Far Beyond*, nakład własny / self-published, Poznań 2008

Lista ilustracji /
List of Illustrations

- s. / p. 4
Agnieszka Polska
Pocałunek / Kiss, 2012
widok instalacji / installation view
zdjęcie / photo: Wojciech Olech
- s. / pp. 8-9
widok ekspozycji z pracami Aleksandry Waliszewskiej / exhibition view with the works of Aleksandra Waliszewska
zdjęcie / photo: Wojciech Olech
- s. / pp. 10-11
widok ekspozycji z pracami Honzy Zamojskiego / exhibition view with the works of Honza Zamojski
zdjęcie / photo: Wojciech Olech
- s. / pp. 14-15
Agnieszka Polska
How the Work Is Done, 2011
widok instalacji / installation view
zdjęcie / photo: Wojciech Olech
- s. / pp. 16-17
widok ekspozycji z pracami Jacka Malinowskiego / exhibition view with the works of Jacek Malinowski
zdjęcie / photo: Wojciech Olech
- s. / p. 18
Oskar Dawicki
After Christmas Forever, 2005
obiekt / object, plastik / plastic,
wysokość / height 150 cm
kolekcja / collection of CSW Znaki Czasu, Toruń
zdjęcie / photo: Wojciech Olech
- s. / p. 27
widok ekspozycji z pracami Agnieszki Polskiej i Oskara Dawickiego / exhibition view with the works of Agnieszka Polska and Oskar Dawicki
zdjęcie / photo: Wojciech Olech
- s. / pp. 28-29
Oskar Dawicki
Drzewo wiadomości / Tree of Knowledge, 2008
kadry z wideo, wideo 4' / videostills, video 4'
dzięki uprzejmości / courtesy of Galeria Raster, Warszawa
© Oskar Dawicki

- s. / p. 30
Oskar Dawicki
Przepraszam / I'm sorry, 2005
kadry z wideo, wideo 4'30" / videostills, video 4'30"
dzięki uprzejmości / courtesy of Galeria Raster, Warszawa
© Oskar Dawicki
- s. / p. 31
Oskar Dawicki
Portret człowieka, który sprzedał kamień nerkowy swojego ojca / Portrait of a Man Who Sold His Father's Kidney Stone, 2010
fotografia / photograph, 60 x 60 cm
dzięki uprzejmości / courtesy of Galeria Raster, Warszawa
© Oskar Dawicki
- s. / pp. 32-33
Oskar Dawicki
Portrety uliczne / Street Portraits, 2003
12 portretów Oskara Dawickiego wykonanych przez ulicznych artystów w różnych miastach europejskich / 12 portraits of Oskar Dawicki done by street artists in various European towns
dzięki uprzejmości / courtesy of Galeria Raster, Warszawa
© Oskar Dawicki
- s. / p. 37
Jacek Malinowski
Symulacja / Simulation, 2002
kadry z filmu, film 20' / videostills, film 20'
dzięki uprzejmości artysty / courtesy of the artist,
© Jacek Malinowski
- s. / p. 38
Jacek Malinowski
Symulacja / Simulation, 2002
widok instalacji / installation view
zdjęcie: Wojciech Olech
- s. / p. 39
Jacek Malinowski
Symulacja / Simulation, 2002
kadr z filmu, film 20' / videostill, film 20'
dzięki uprzejmości artysty / courtesy of the artist,
© Jacek Malinowski

- s. / pp. 40-41
Jacek Malinowski
Nosferatu. Dyktator Lęku (Berlin) / Nosferatu. The Fearful Dictator (Berlin), 2011 (po lewej / left)
Nosferatu. Dyktator Lęku (Warschau) / Nosferatu. The Fearful Dictator (Warschau), 2011 (po prawej / right)
widok instalacji / exhibition view
zdjęcie / photo: Wojciech Olech
- s. / p. 42
Jacek Malinowski
Nosferatu. Dyktator Lęku (Berlin) / Nosferatu. The Fearful Dictator (Berlin), 2011
trzykanałowa instalacja wideo / three-channel video installation
kadr z wideo, wideo 12'40" / videostill, video 12'40"
dzięki uprzejmości artysty / courtesy of the artist
© Jacek Malinowski
- s. / p. 43
Jacek Malinowski
Nosferatu. Dyktator Lęku (Warschau) / Nosferatu. The Fearful Dictator (Warschau), 2011
instalacja wideo / video installation
kadr z wideo, wideo 34' / videostill, video 34'
dzięki uprzejmości artysty / courtesy of the artist
© Jacek Malinowski
- s. / pp. 44-45
Jacek Malinowski
Abstrakt 2: Psycho / Abstract 2: Psycho, 2013
widoki instalacji / installation views
zdjęcia / photos: Wojciech Olech
- s. / pp. 46-47
Jacek Malinowski
Półkobieta... trzy lata później / HalfAWoman... Three Years Later, 2008
kadry z filmu, film 12'50" / videostills, film 12'50"
dzięki uprzejmości artysty / courtesy of the artist
© Jacek Malinowski
- s. / p. 51
Agnieszka Polska
Sen szabrownika / Plunderer's Dream, 2011
widok instalacji / installation view
zdjęcie / photo: Wojciech Olech

- s. / pp. 52-53
Agnieszka Polska
Sen szabrownika / Plunderer's Dream, 2011
kadry z wideo, wideo 3'56" / videostills, video 3'56"
dzięki uprzejmości / courtesy of ŻAK | BRANICKA Gallery, Berlin
© Agnieszka Polska
- s. / p. 54
Agnieszka Polska
Arton 4, 2010
druk cyfrowy / c-print, 127 x 150 cm
dzięki uprzejmości / courtesy of ŻAK | BRANICKA Gallery, Berlin
© Agnieszka Polska
- s. / p. 55
Agnieszka Polska
Arton 3, 2010
druk cyfrowy / c-print, 80 x 50 cm
dzięki uprzejmości / courtesy of ŻAK | BRANICKA Gallery, Berlin
© Agnieszka Polska
- s. / pp. 56-57
widok ekspozycji z pracami Agnieszki Polskiej / exhibition view with the works of Agnieszka Polska
zdjęcie / photo: Wojciech Olech
- s. / pp. 58-59
Agnieszka Polska
How the Work Is Done, 2011
kadry z wideo, wideo 6'26" / videostills, video 6'26"
dzięki uprzejmości / courtesy of ŻAK | BRANICKA Gallery, Berlin
© Agnieszka Polska
- s. / pp. 60-61
Agnieszka Polska
Ogród / The Garden, 2010
kadry z wideo, wideo 11'45" / videostills, video 11'45"
dzięki uprzejmości / courtesy of ŻAK | BRANICKA Gallery, Berlin
© Agnieszka Polska
- s. / p. 65
widok ekspozycji z pracami Aleksandry Waliszewskiej / exhibition view with the works of Aleksandra Waliszewska
zdjęcie / photo: Wojciech Olech

s. / p. 66
Aleksandra Waliszewska
Bez tytułu (Robaki) / Untitled (Worms), 2009
technika mieszana na kartonie / mixed technique
on cardboard, 25 x 35 cm
dzięki uprzejmości artystki / courtesy of the artist
© Aleksandra Waliszewska

s. / p. 67
Aleksandra Waliszewska
Bez tytułu (Szkoła) / Untitled (School), 2009
technika mieszana na kartonie / mixed technique
on cardboard, 25 x 35 cm
dzięki uprzejmości artystki / courtesy of the artist
© Aleksandra Waliszewska

s. / p. 68
Aleksandra Waliszewska
Bez tytułu (Kozioł) / Bez tytułu (Goat), 2010
technika mieszana na kartonie / mixed technique
on cardboard, 25 x 35 cm
dzięki uprzejmości artystki / courtesy of the artist
© Aleksandra Waliszewska

s. / p. 69
Aleksandra Waliszewska
Bez tytułu (Bloody Hell) / Untitled (Bloody Hell), 2010
technika mieszana na kartonie / mixed technique
on cardboard, 25 x 35 cm
dzięki uprzejmości artystki / courtesy of the artist
© Aleksandra Waliszewska

s. / pp. 70-71
widok ekspozycji z pracami Aleksandry Waliszewskiej / exhibition view with the works of Aleksandra Waliszewska
zdjęcie / photo: Wojciech Olech

s. / p. 72
Aleksandra Waliszewska
Bez tytułu (Mina) / Untitled (Face), 2011
technika mieszana na kartonie / mixed technique
on cardboard, 25 x 35 cm
dzięki uprzejmości artystki / courtesy of the artist
© Aleksandra Waliszewska

s. / p. 73
Aleksandra Waliszewska
Bez tytułu (W lesie) / Untitled (In the Forest), 2011
technika mieszana na kartonie / mixed technique
on cardboard, 25 x 35 cm
dzięki uprzejmości artystki / courtesy of the artist
© Aleksandra Waliszewska

s. / pp. 74-75
widok ekspozycji z pracami Aleksandry Waliszewskiej / exhibition view with the works of Aleksandra Waliszewska
zdjęcie / photo: Wojciech Olech

s. / p. 79
Honza Zamojski
Rośnięcie to strata czasu / Growing Is a Waste of Time, 2012
instalacja / installation
zdjęcie / photo: Wojciech Olech

s. / pp. 80-81
Honza Zamojski
Anarchia / Anarchy, 2013
instalacja (dwie drabiny), animacja / installation (two ladders), animation
zdjęcia / photos: Wojciech Olech

s. / p. 82
Honza Zamojski
Bez tytułu / Untitled, 2012-
seria rysunków na czarnej kalce maszynowej, lightboxy / series of drawings on black foil, lightboxes, 29 x 21 cm
zdjęcie / photo: Wojciech Olech

s. / p. 83
Honza Zamojski
Bez tytułu / Untitled, 2012
rysunek na kalce maszynowej / drawing on tracing paper, 29 x 21 cm
dzięki uprzejmości artysty / courtesy of the artist
zdjęcie / photo: Honza Zamojski

s. / pp. 84-85
widok ekspozycji z pracami Honzy Zamojskiego / exhibition view with the works of Honza Zamojski
zdjęcie / photo: Wojciech Olech

s. / pp. 86-87
Honza Zamojski
Niekończący się alfabet / Neverending Alphabet, 2012
seria rysunków na tekturze / series of drawings on cardboard, 100 x 70 cm
dzięki uprzejmości artysty / courtesy of the artist
zdjęcia / photos: Honza Zamojski

s. / p. 88
Honza Zamojski
Rośnięcie to strata czasu / Growing Is a Waste of Time, 2012
instalacja / installation
zdjęcie / photo: Wojciech Olech

s. / p. 89
Honza Zamojski
Człowiek-drzewo / Human Tree, 2011
rysunek na tekturze / drawing on cardboard, wys. / high 100 cm, Ø 63 cm
dzięki uprzejmości artysty / courtesy of the artist
zdjęcie / photo: Honza Zamojski

s. / pp. 90-91
Honza Zamojski
Portret ludzkiej perspektywy / Portrait of the Human Perspective, 2013
mural, 450 x 360 cm
zdjęcie / photo: Wojciech Olech

PUBLIKACJA / A PUBLICATION BY THE
Centrum Sztuki Współczesnej *Znaki Czasu* /
Centre of Contemporary Art *Znaki Czasu*

TOWARZYSZĄCA WYSTAWIE /
ON THE OCCASION OF THE EXHIBITION
Take 5

Oskar Dawicki, Jacek Malinowski, Agnieszka Polska,
Aleksandra Waliszewska, Honza Zamojski
12.01 – 17.03.2013

zrealizowanej w ramach projektu *Focus Poland* we
współpracy z Marta Herford / realised within *Focus*
Poland project in cooperation with Marta Herford

KURATOR / CURATOR
Friederike Fast

KATALOG / CATALOGUE

POD REDAKCJĄ / EDITED BY
Friederike Fast

TEKSTY / TEXTS
Dobriła Denegri
Friederike Fast
Roland Nachtigäller

TŁUMACZENIA / TRANSLATIONS
Monika Ujma
Anna Wajcovicz

KOREKTA / PROOFREADING
Natalia Cieślak
Ian Corkill
Paweł Falkowski
Katarzyna Radomska

PROJEKT GRAFICZNY / DESIGN
Grzegorz Laszuk K+S
Anna Hegman K+S

SKŁAD / TYPESETTING
Marcin Treichel

REALIZACJA WYSTAWY /
EXHIBITION PRODUCTION
Wojciech Ruminski

KOORDYNACJA PROJEKTU /
PROJECT COORDINATION
Natalia Cieślak

MULTIMEDIA / MEDIA INSTALLATION
AUDIOPROJEKT Tomasz Baranowski

ZDJĘCIA / PHOTOGRAPHS
Jacek Malinowski, Wojciech Olech (zdjęcia ekspozycji /
installation views), Honza Zamojski

PRAWA AUTORSKIE /
LENDERS AND COPYRIGHT
Wszyscy artyści / All the artists
Galeria LETO, Warszawa
Galeria Raster, Warszawa
ŻAK | BRANICKA Gallery, Berlin

SPECJALNE PODZIĘKOWANIA DLA /
SPECIAL THANKS TO
Chcielibyśmy wyrazić serdeczne podziękowania
wszystkim artystom i mecenasom za ich życzliwą
współpracę. Pragniemy także podziękować sponso-
rom za ich wsparcie, a zwłaszcza browarowi
Jan Olbracht za organizację bankietu. / We would like
to express our heartfelt thanks to all the artists and
lenders for their kind cooperation. Furthermore
we thank the sponsors for their support, especially
Jan Olbricht brewery for the opening event.

PROJEKT OKŁADKI / COVER DESIGN
Radosław Staniec

WYDAWCA / PUBLISHER
Centrum Sztuki Współczesnej *Znaki Czasu*
Centre of Contemporary Art *Znaki Czasu*
ul. Wały Gen. Sikorskiego 13, 87-100 Toruń
Polska / Poland,
www.csw.torun.pl, info@csw.torun.pl
© Autorzy tekstów, artyści i fotografowie /
Authors of the texts, artists, and photographers
© 2013 Centrum Sztuki Współczesnej *Znaki Czasu* /
Centre of Contemporary Art *Znaki Czasu*
Wszystkie prawa zastrzeżone / All rights reserved

DRUK / PRINTED BY
Abedik Sp. z o.o., ul. Glinki 84, 85-861 Bydgoszcz

ISBN: 978-83-62881-36-9

CENTRUM SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ *ZNAKI*
CZASU, TORUŃ / CENTRE OF CONTEMPORARY
ART *ZNAKI CZASU*, TORUŃ

ORGANIZATORZY /
INSTITUTIONAL FOUNDERS
Główny Organizator / Main Organiser – Gmina
Miasta Torunia / City Office of Torun
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego /
Ministry of Culture and National Heritage
Województwo Kujawsko-Pomorskie /
The Kujavian-Pomeranian Voivodeship

RADA PROGRAMOWA / ADVISORY BOARD
Marcin Berdyszak, Jerzy Brzuskiwicz, Zbigniew
Fiderewicz, Piotr Klugowski, Jarosław Modzelewski,
Anda Rottenberg, Wiesław Smużny, Lech Wolski,
Marek Żydowicz

DYREKTOR / DIRECTOR
Paweł Łubowski

DYREKTOR PROGRAMOWY /
ARTISTIC DIRECTOR
Dobriła Denegri

DZIAŁ KURATORSKI /
CURATORIAL DEPARTMENT
Krzysztof Białowicz, Natalia Cieślak,
Katarzyna Jaworska, Marta Kołacz, Piotr Lisowski

WYDAWNICTWO I KSIĘGARNIA /
PUBLISHING & BOOKSTORE
Anna Kompanowska, Katarzyna Radomska,
Kamila Gąska, Maria Głowacka, Lilia Pietraszewska

DZIAŁ EDUKACJI /
EDUCATIONAL DEPARTMENT
Elżbieta Kopacz, Matylda Hinc, Dominika
Lewandowicz, Agnieszka Man, Dorota Sobolewska

DZIAŁ PROMOCJI, PR-U I SPONSORINGU /
PROMOTION, PR & SPONSORSHIP
DEPARTMENT
Dominik Pokornowski, Katarzyna Drewnowska-
Toczko, Aleksandra Mosiołek, Katarzyna Ostrowska
Natalia Drzewoszewska, Piotr Zawalkiewicz

DZIAŁ REALIZACJI WYSTAW /
EXHIBITIONS DEPARTMENT
Wojciech Ruminski, Tomasz Gnutek, Zbigniew
Karolewski, Jacek Paszotta, Piotr Sokół

KONSERWATOR DZIEŁ SZTUKI /
ART CONSERVATOR
Mirosław Wachowiak

DZIAŁ ORGANIZACJI I ADMINISTRACJI /
ADMINISTRATION & ORGANISATION
DEPARTMENT
Kazimierz Kamiński, Janusz Dahm, Marian Glonek
Agnieszka Megger, Mariusz Meszek, Wojciech Pętliski
Daria Pysiak

CZYTELNIA I ARCHIWUM / READING ROOM
Malina Barcikowska, Paweł Falkowski,
Ivona Jablonskaja

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA
I KOORDYNACJA PROJEKTÓW /
INTERNATIONAL COOPERATION
& PROJECTS COORDINATION
Kamila Neuman

KOORDYNATOR PROJEKTÓW /
PROJECTS MANAGER
Ewelina Czajkowska

ASYSTENTKA DYREKTORA, KOORDYNATOR
PROJEKTÓW / DIRECTOR'S ASSISTANT,
PROJECTS MANAGER
Alicja Hryckiewicz, Joanna Ratajczak

ASYSTENTKA DYREKTORA PROGRAMOWEJ,
KOORDYNATOR PROJEKTÓW / ARTISTIC
DIRECTOR'S ASSISTANT, PROJECT MANAGER
Paulina Kuhn

RADCA PRAWNY / LEGAL ADVISER
Joanna Górka

DZIAŁ KSIĘGOWOŚCI I KADR /
ACCOUNT & HR OFFICE
Robert Małkiewicz, Marta Bejger,
Katarzyna Borkowska, Ewa Hołod

RECEPCJA / RECEPTION
Michał Połomski, Aleksandra Rolnicka,
Zaneta Sarnecka, Joanna Suchomska

KINOOPERATORZY / PROJECTIONISTS
Łukasz Bienkowski, Adam Pietrullewicz

SEKRETARIAT / SECRETARIAT
Małgorzata Kopczyńska

GŁÓWNY ORGANIZATOR
MAIN ORGANISER

WE WSPÓŁPRACY Z /
IN COOPERATION WITH

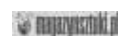
MARTA Herford

Urząd Miasta Torunia

PARTNERZY / PARTNERS

PARTNERZY MEDIALNI / MEDIA PARTNERS

TEKSTY / TEXTS BY

Dobriła Denegri
Friederike Fast
Roland Nachtigäller

CENTRUM SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ
ZNAKI CZASU /
CENTRE OF CONTEMPORARY ART
ZNAKI CZASU

Projekt *Focus Poland* ma na celu promowanie koncepcji muzeum dyskursywnego, które nie ogranicza swojej działalności jedynie do realizowania wystaw, ale poszerza aktywność o serie innych wydarzeń i inicjatyw, w tym zbieranie i przechowywanie informacji o działalności artystycznej polskich twórców, a także organizowanie spotkań i wykładów zaproszonych do projektu kuratorów, którzy przyczyniają się także do promocji tej instytucji oraz polskiej sztuki poza granicami kraju. W 2011 roku projekt zainaugurowała wystawa kuratorowana przez Rainera Fuchsa, głównego kuratora i wicedyrektora Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig w Wiedniu oraz konesera polskiej sztuki, który zaprezentował prace jednej z najbardziej obiecujących i młodych artystek – Marzeny Nowak. Kuratorem drugiej wystawy cyklu, zatytułowanej *Widmowy kapitał* (2012), prezentującej prace Agnieszki Kurant, była Joanna Sandell, dyrektorka Botkyrka Konsthall w Sztokholmie. Kolejną odsłoną projektu była otwarta na początku 2013 roku zbiorowa wystawa *Take 5* kuratorowana przez Friederike Fast z Marta Herford. Udział wzięło w niej pięcioro artystów: Oskar Dawicki, Jacek Malinowski, Agnieszka Polska, Aleksandra Waliszewska oraz Honza Zamojski. Wystawa, mająca odzwierciedlać żywotność i różnorodność polskiej sceny artystycznej, oferowała także osobisty wgląd w szczególną sferę społeczeństwa uchwyconego w momencie dynamicznego rozwoju. Pomimo znaczących różnic pomiędzy uczestniczącymi w przedsięwzięciu artystami z punktu widzenia ich prac i zaplecza, łączy ich specyficzna umiejętność delikatnego czy nawet pogłębionego badania własnego środowiska i ich roli jako artystów, przy lekkim przeskakiwaniu ponad granicami ludzkiej logiki. Jasne wizje stapiają się z zaciemnionymi, zniekształconymi obrazami rzeczywistości. Powracającymi tematami tych egzystencjalnych analiz są rozmaite aspekty, takie jak fakt i fikcja, oryginalność i imitacja, niepowodzenie i magia. Artyści wcielają się w rolę pomysłowych szarlatanów, by z niemal akrobatyczną zręcznością stawić czoła ciężarowi istnienia.

Focus Poland project aims to promote the idea of discursive museum that articulates its activity not only through program of exhibitions but also through a series of other initiatives, including collection and storage of information about artistic activities of Polish artists, as well as meetings with and lectures by invited curators and their contribution to promotion of this institution and of Polish art abroad. The project has been inaugurated in 2011 with an exhibition curated by Rainer Fuchs, main curator and assistant director of Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig in Vienna who presented works of Marzena Nowak. The curator of the second exhibition of the cycle, entitled *Phantom Capital* (2012), which presented the works by Agnieszka Kurant, was Joanna Sandell, the director of Botkyrka Konsthall in Stockholm. The third installment of the project was a group exhibition *Take 5*, curated by Friederike Fast from Marta Herford. The artists that took part are: Oskar Dawicki, Jacek Malinowski, Agnieszka Polska, Aleksandra Waliszewska and Honza Zamojski. The exhibition reflected the lively, diverse Polish art scene, offering a personal insight into this particular sphere of a society in the grip of dynamic development. Despite the significant differences between the participating artists in terms of their work and their background, they share a special ability to sensitively or even probingly question their environment and their role as artists while lightly skipping over the boundaries of human logic. Clear visions are fused with dark, distorted images of reality. Aspects such as fact and fiction, originality and imitation, failure and magic are recurring themes of this existential analysis. And the artists keep slipping into the role of ingenious charlatan in order to cope almost acrobatically with the heaviness of being.

ISBN 978-83-62881-36-9

9 788362 881369